

סֵדֶר נִגּוּנִים

נִשּׁוּנֵי חַבָּ"ד עִם מִלִּים לַהֲקָלָה בְּלִמּוּד וּבִכְכִירָה

יוֹצֵא לָאוֹר עַל יְדֵי תַּלְמוּד תּוֹרָה חָבָּ"ד 'תִּפְאֶרֶת שְׁמוּאֵל' בֵּית שֶׁמֶשׁ
יוֹם הַבָּהִיר יו"ד-י"א שְׁבָט ה'תשפ"ה

יְחִי אֲדוֹנֵנוּ מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ לְעוֹלָם וָעֶד

מבוא

"הלשון הוא קולמוס הלב והשיר הוא קולמוס הנפש".

תורת החסידות מפליאה בכוחו ומעלתו של הניגון החסידי, ופעולתו והשפעתו על הנפש. הניגונים החסידיים, ובמיוחד ניגוני חב"ד, מכילים עומק רוחני מופלא. עם זאת, לעיתים קרובות למידתם של הניגונים אינה פשוטה, במיוחד עבור ילדים צעירים. הקושי נעוץ ביכולת לקלוט את המנגינות המופשטות, והצורך לזכור את התנועות העדינות והמורכבות באמצעות צלילים בלבד.

הניגונים שבחוברת זו נלקטו מתוך שיעורי 'סדר ניגונים' המועברים בכיתות לאורך השנים, וכעת קיבצנו אותם לפונדק אחד במתכונת נאה ומסודרת. בחוברת זו הוספנו הצעות למילים שמתאימות לניגונים, כשהן מיועדות לשינון בלבד ואין לראות בהן חלק אינטגרלי מהניגונים הקדושים. אנו מאמינים שהשילוב בין המילים לניגונים יקל על הילדים ללמוד את הניגונים ולעורר את נפשם.

בניגונים המופיעים בספר הניגונים ללא מילים, השתדלנו לחבר כל ניגון עם מילים התואמות את תוכן הניגון, וכן הוספנו מילים קצרות המעניקות רקע על הניגון, זאת לצד ציון מספר הניגון בספר הניגונים, וקישור אינטרקטיבי (במהדורה הדיגיטלית של קובץ זה), לעמוד בחב"דפדיה העוסק בניגון עם אפשרויות השמעה שלו.

השתדלנו לסדר את הניגונים המופיעים בחוברת סביב מעגל השנה, כך שהיא תוכל ללוות אנשי חינוך ותלמידים החפצים בכך, ללמוד ולשנן את הניגונים בצורה סדורה לאורך שנת הלימודים.

בסוף החוברת מופיע קישור לפרוייקט רחב יותר, שמטרתו להוסיף 'אזנים לקופה' לכלל ניגוני חב"ד.

נשמח לקבל הערות, הארות והצעות לשיפור באמצעות כתובת האימייל של מזכירות התלמוד תורה, המופיעה בצד הפנימי של הכריכה.

אנו תקווה כי החוברת תסייע לתלמידים נוספים להתחבר לניגוני חב"ד ותקל עליהם ללמוד ולשנן אותם, ובתפילה כי עצם ההוספה בעיסוק בניגוני חב"ד, יזרז את הניגון הנעלה ביותר - 'השירה העשירית' בביאת משיח צדקנו, בהתגלות כ"ק אד"ש בקרוב ממש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ימים הסמוכים ליום הבהיר י"א שבט ה'תשפ"ה

יובל ה-75 לנשיאות כ"ק אד"ש

ת"ת חב"ד 'תפארת שמואל' בית שמש

מַפְתֵּחַ הַנִּגּוּנִים

א.	**'הִתְעוֹרְרוּת רַחַמִים רַבִּים' לר' מִיכְל מִזְלוֹטְשׁוֹב**	נִגּוּן כ"ב וְנִגּוּן קפ"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
ב.	**אַתֶּם שָׁלוֹם**	נִגּוּן רס"ז בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
ג.	**אָמַר ה' לְיַעֲקֹב**	נִגּוּן ל"ט בִּפְּרוֹיֵקְט מָסֹרֶת הַנִּגּוּנִים
ד.	**פֹּאנְקֶע מְקֶרְמֶנְצ'וּג - נִגּוּן לֵר' פֶּרֶץ מָאצְ'קִין**	נִגּוּן שכ"ד בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
ה.	**נִגּוּן מְיֻחָס לֵר' הִלֵּל מִפָּארִיטְשׁ**	נִגּוּן שכ"ד בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
ו.	**זֶ'עבִּינֶר הַארְץ**	נִגּוּן ס"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
ז.	**מי ארמיא אדמורא**	נִגּוּן קצ"ח בַּפְּרוֹיֵקְט 'מָסֹרֶת הַנִּגּוּנִים'
ח.	**שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב**	נִגּוּן נ"ד וְנִגּוּן רל"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
ט.	**שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם**	נִגּוּן כ"ה בַּפְּרוֹיֵקְט 'מָסֹרֶת הַנִּגּוּנִים'
י.	**נִגּוּן גַּעְגּוּעִים**	נִגּוּן ס"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
יא.	**נִגּוּנֵי אַדְמוֹ"ר הַזָּקֵן**	
יב.	**שְׁלוּחֵי אֲדוֹנֵנוּ**	נִגּוּן ר"ב בִּפְּרוֹיֵקְט 'מָסֹרֶת הַנִּגּוּנִים'
יג.	**הַצִּילֵנִי נָא**	נִגּוּן רנ"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
יד.	**נִגּוּן הַקַּאפֶּעלִיע**	נִגּוּן י"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
טו.	**נִגּוּנֵי אַדְמוֹ"ר הָרָשָׁ"בּ**	נִגּוּן צ"ג וְנִגּוּן מ"ד בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
טז.	**נִגּוּן לֵר' טוּבְיָה בֶּלְקִין**	נִגּוּן קמ"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
יז.	**לְכָה דּוֹדִי**	נִגּוּן ז' וְנִגּוּן קע"ז בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
יח.	**הָאַדֶּרֶת וְהָאֱמוּנָה**	
יט.	**אֲשׁוֹרֵר שִׁירָה**	
כ.	**נִגּוּן הִתְוַעֲדוּת**	נִגּוּן ס"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
כא.	**נְיֶע ז'וּרִיצִ'י כְלֹפְּצִ'י**	נִגּוּן קי"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

כב.	**נִגּוּן דְּבֵקוּת מְיֻחָס לְאַדְמוֹ"ר הַצֶּמַח צֶדֶק**	נִגּוּן ל"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
כג.	**נִגּוּן אַשְׁרֵי אִישׁ**	נִגּוּן קע"ט בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
כד.	**כְּאַיָּל תַּעֲרֹג**	נִגּוּן ב' בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
כה.	**נִגּוּן בְּנֵי הֵיכְלָא**	נִגּוּן י' בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
כו.	**יְרִידַת הַנְּשָׁמָה לֵר' שְׁלֹמֹה צָאשְׁנִיקֶער**	נִגּוּן רע"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
כז.	**נִגּוּנוֹ שֶׁל הֶחָסִיד ר' מֹשֶׁה וִילְנְקֶער**	נִגּוּן ל' בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
כח.	**נִגּוּן לֵר' הִלֵּל מִפָּארִיטְשׁ**	נִגּוּן ל"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
כט.	**אָנָה אֵלֵךְ מֵרוּחֲךָ - נִגּוּן הִתְוַעֲדוּת**	נִגּוּן רנ"ו בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
ל.	**וַיַּנְחֵם לָבֶטַח**	נִגּוּן ע"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
לא.	**נִגּוּן לְכָה דּוֹדִי מִלּוֹמְזָ'ה ("לוֹמְזֶ'ער לְכָה דּוֹדִי")**	נִגּוּן רי"ז בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
לב.	**מְחוֹל הַיְחִידוּת**	נִגּוּן שכ"ח בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
לג.	**יַעֲלֶה תַּחֲנוּנֵנוּ**	נִגּוּן רמ"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
לד.	**פאָרט אַ אידעלע**	נִגּוּן קי"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
לה.	**אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל**	נִגּוּן קל"ט וְנִגּוּן קצ"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
לו.	**נִגּוּן מְיֻחָס לַחֲסִידֵי הַצֶּמַח צֶדֶק נ"ע**	נִגּוּן מ"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
לז.	**אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ**	נִגּוּן ו' בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
לח.	**רַחֲמָנָא דְעָנֵי**	נִגּוּן רמ"ז בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
לט.	**אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ**	נִגּוּן רל"ט בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
מ.	**אַתָּה בְחַרְתָּנוּ**	נִגּוּן רכ"ט בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
מא.	**הֲבֵן יַקִּיר לִי**	נִגּוּן ר"מ בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
מב.	**נִגּוּן וְנִסְלַח**	נִגּוּן רמ"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
מג.	**דַּרְכְּךָ אֱלֹקֵינוּ**	נִגּוּן קצ"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

מד. **נִגּוּן לְשַׁבָּת וְיוֹם טוֹב**

מה. **יְדִיד נֶפֶשׁ**

מו. **וְרֹאֵה בָנִים**

מז. **שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב מִנְּיקוֹלַיְיב**

מח. **אוּ וַאדְיָע**

מט. **תְּרַנֶּנָּה שְׂפָתַי**

נ. **נִגּוּן הִתְוַעֲדוּת**

נא. **נִגּוּן לְהִתְוַעֲדוּת מִנְּיקוֹלַיֶיב**

נב. **אַבְרָהָם'נְיוּ אָבִינוּ**

נג. **נִגּוּן הִתְוַעֲדוּת שָׂמֵחַ**

נד. **"וַיִּטַּע אֶשֶׁל" בְּנִימַטְרְיָא 'בֵּית חָבָּ"ד'**

נה. **הַרְנִינוּ גּוֹיִם**

נו. **נֵיעַ חַאדִי**

נז. **תִּקְעוּ בַּחוֹדֶשׁ**

נח. **וּפָרַצְתָּ – הַנִּגּוּן מִדּוּבְּרוֹבְּנָה**

נט. **בְּסִיסְמַת וּפָרַצְתָּ**

ס. **יְדִידִי רוֹעִי מְקִימִי**

סא. **הַנִּגּוּן מִפּוֹלְטָבָה**

סב. **וְהִיא שֶׁעָמְדָה**

סג. **מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ**

סד. **עַל אַחַת**

סה. **תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ**

נִגּוּן צ"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן מ"ז בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן שמ"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן רל"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן שכ"א (וְנִגּוּן שכ"ב) בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן שי"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן רפ"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן רצ"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן רס"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן ער"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן ???? בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן רנ"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן רס"ד בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן ע' בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן קמ"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן שי"ט בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן ש"י בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן מ"ה בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן ק"צ בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן קפ"ח בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן קצ"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן ק"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

סו.	**אָכֵן אַתָּה**	נִגּוּן ק״ה בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
סז.	**רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם**	נִגּוּן רנ״ז בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
סח.	**נִגּוּן אַרְבַּע בָּבוֹת**	נִגּוּן א׳ בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
סט.	**עָזְרֵנִי אֵ-ל חַי**	נִגּוּן רס״ה בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
ע.	**נִגּוּן מִסְלָאוִיטָא**	נִגּוּן מ״א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
עא.	**לְכַתְּחִלָּה אֲרִיבָּער**	נִגּוּן ק״פ בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
עב.	**קוֹל בַּיְעַר**	נִגּוּן כ״ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
עג.	**סְטַאוּ יַא פִּיטוּ**	נִגּוּן ר״ס בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
עד.	**אַדִּיר הוּא בָּעָלְיוֹנִים**	נִגּוּן ק״ו בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים
עה.	**נִגּוּן אַךְ לֵאלֹקִים**	נִגּוּן ק׳ בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

נִגּוּן 'הִתְעוֹרְרוּת רַחֲמִים רַבִּים' לר' מִיכְל מִזְלוֹטְשׁוֹב

נִגּוּן כ"ב וְנִגּוּן קפ"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

חוֹלֶה רָב מִיכָּעלָה
לְרַבּוֹ לֹא יוּכַל לְהַגִּיעַ
הַלֵּב נִשְׁבַּר הַנַּעֲגוּעִים גּוֹבְרִים
פּוֹרֵץ רָב מָעכָלָע בְּנִיגּוּן
X2

רָב מָעכָלָע אוֹרֵחַ תָּדִיר
הִינוֹ בְּהֵיכַל הַשִּׁיר
בּוֹחֵר לוֹ נִיגּוּנִים
שֶׁל הִתְעוֹרְרוּת

הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב עוֹמֵד לְהִסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם
אוֹמֵר הוּא לַחֲסִידִים
לָשִׁיר אֶת נִיגּוּנוֹ שֶׁל מָעכָלָע
2 X

אֲנִי מַבְטִיחַ לְדוֹרוֹת
שְׁמָתַי וְאֵיפֹה וּמִי
שְׁיָשִׁיר בִּתְשׁוּבָה אֶת
הִתְעוֹרְרוּת רַחֲמִים רַבִּים
אֶשְׁמָעֵהוּ
2X

בְּאֵיזֶה הֵיכַל שֶׁאֶהֱיֶה
אֲנִי אָשִׁיר עִימוֹ
וְעָלָיו אַעוֹרֵר
רַחֲמִים רַבִּים

אַתֶּם שָׁלוֹם

נִגּוּן רס"ז בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הניגון שמעו בנים מקורו ביהדות אוזבקיסטן (בוכרה), הניגון 'שמעו בנים' הגיע לבית מדרשו של הרבי על ידי הרב רפאל חודיידטוב, חסיד חב"ד, איש מסירות נפש, שהגיע לרבי לראשונה בחג השבועות תשל"ב.

ביומני הימים ההם מסופר: "באמצע חלוקת כוס של ברכה אמר לחכם ר' רפאל שי' שינגן הניגון "שמעו בנים כו' אתם שלום". ביומן מיום ב' דר"ה תשל"ג: "בעת חלוקת כוס של ברכה היה הרבי זייער אויפגעלייגט [=בהתרוממות רוח] וכמה פעמים רמז בידו להרוסישע אז מען זאל פייפען [=סימן ליוצאי רוסיה לשרוק], וכן צווה לר' בן ציון שמטוב שינגנו ניגון שלו, וכן להגרוזינים שינגנו, וכן הורה ל"חכמים" [=יוצאי בוכרה] שינגנו, ושאלם האם יודעים השיר "אתם שלום"? ושאל (בחיוך): היכן משיח בן רפאל? ביומן התוועדות שבת פרשת וארא, מברכים החודש שבט תשל"ה: "בהערות על הזהר הזכיר הזהר שפתח ר"א לרשבי "אתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום". וסיים: שמדובר בעניין של אתה שלום, ישנו יהודי מרוסי' שיש לו ניגון על המילים האלו... נתן משקה לחכם רפאל ואמר שינגנו הניגון "אתם שלום"".

שִׁמְעוּ בָנִים נִינֵי אֵיתָנִים, כִּי נֶאֱמָנִים דַּרְכֵי שָׁלוֹם.

אַתֶּם שָׁלוֹם בֵּיתְכֶם שָׁלוֹם, וְכָל אֲשֶׁר לָכֶם שָׁלוֹם.

הַלְלִי נַפְשִׁי הַלְלִי, פִּצְחִי רִנָּה וְצַהֲלִי, אֱמֶת תִּקְנוּ בֵּיתְכֶם תִּבְנוּ, אִם לֹא תִּפְנוּ לְהֶבֶל כְּלוּם.

אַתֶּם שָׁלוֹם בֵּיתְכֶם שָׁלוֹם, וְכָל אֲשֶׁר לָכֶם שָׁלוֹם.

כֶּתֶר תּוֹרָה יָפָה בָּרָה, כִּי טוֹב סַחְרָהּ מִמִּסְחַר יַהֲלוֹם,

אַתֶּם שָׁלוֹם בֵּיתְכֶם שָׁלוֹם, וְכָל אֲשֶׁר לָכֶם שָׁלוֹם.

רִדְפוּ צֶדֶק חִזְקוּ בֶּדֶק, אִם לֹא צֶדֶק סְתוֹם וּבְלוֹם.

אַתֶּם שָׁלוֹם בֵּיתְכֶם שָׁלוֹם, וְכָל אֲשֶׁר לָכֶם שָׁלוֹם.

שִׁישׂוּ אִתָּהּ מְשׂוֹשׂ בֵּיתָהּ, עַד בּוֹא עִתֵּךְ תִּקְרַב הֲלוֹם.

אַתֶּם שָׁלוֹם בֵּיתְכֶם שָׁלוֹם, וְכָל אֲשֶׁר לָכֶם שָׁלוֹם.

מִזְרָח מַעֲרָב צָפוֹן דָּרוֹם תַּחְתּוֹן עֶלְיוֹן, בְּשִׁמְךָ יָרוֹן.

אַתֶּם שָׁלוֹם בֵּיתְכֶם שָׁלוֹם, וְכָל אֲשֶׁר לָכֶם שָׁלוֹם

אָמַר ה' לְיַעֲקֹב

נִגּוּן ל"ט בְּפְרוֹיְקְט מָסֹרֶת הַנִּגּוּנִים

הניגון הינו על הפזמון "אמר ה' ליעקב" הנאמר במוצאי שבת בקהילות רבות.

הפיוט כולו מורכב מפסוקי המקרא בהם נזכר יעקב בהקשר של ברכה, גאולה וישועה, ע"פ סדר הא-ב. רבים מהשיבוצים בפיוט לקוחים דווקא מדברי בלעם לעם ישראל, דברי הקללה שנהפכו לברכה. כל משפט בפיוט נחתם באמירה של עידוד - אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב.

המנהג מובא ומתבאר בליקוטי תורה פרשת בלק: "במוצאי שבת שמסתלקת הנשמה יתירה וצריך לחזור ולירד להיות בבחי' יעקב עבדי בכל ששת ימי המעשה . . לכך אומר אל תירא עבדי יעקב כו' מלירד שם ובזה נותנים כח ועוז כו'", אך הרבי מציין שאין זה מנהג חב"ד.

קיימים עוד שני לחנים חב"דיים לפיוט זה, שלושתם לא הובאו בספר הניגונים.

אָמַר ה' לְיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
בָּחַר ה' בְּיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
גָּאַל ה' אֶת יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
דָּרַךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
וְיֵרֶד מִיַּעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
זכר זאת לְיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
חֶדְוַת יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
טוּבוּ אוֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
יוּרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
כִּי לֹא נַחַשׁ בְּיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב

לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
מִי מָנָה עֲפַר יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
נְשִׁבַּע ה' לְיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
סְלַח נָא לַעֲוֹן יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
עַתָּה הָשֵׁב שְׁבוּת יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
פָּדָה ה' אֶת יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
קוֹל קוֹל יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
רָנּוּ וְשִׂמְחִי לְיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
שָׁב ה' אֶת שְׁבוּת יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב

יע טאטע יע, יע פאטער יא,

ניין פאטער ניין טאטע ניין.

האב קיין מורא פאר קיינעם ניט נאר פאר דיר אליין

נִגּוּן פַּאנְקֶע מְקֻרְמָנְצ'וּג – נִגּוּן לֶר' פֶּרֶץ מָאצְ'קִין

נִגּוּן שכ"ד בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון שמחה שנלמד מפי המשפיע ר' פרץ מאצ'קין.

ר' פרץ שימש כמשפיע ורועה רוחני לאורך שנים רבות, החל ברוסיה, ובהמשך כאשר מונה ע"י כ"ק אד"ש למשפיע בעיר מונטריאול, קנדה.

הניגון הוצמד למילים רק לצורך שינון וזכירת הניגון.

בַּמֶּה יְזַכֶּה נַּעַר אֶת אָרְחוֹ לִשְׁמֹר, כִּדְבָרֶךָ.

בְּכָל לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל-תַּשְׁגֵּנִי, מִמִּצְוֹתֶיךָ.

נִגּוּן מְיֻחָס לֵר' הִלֵּל מִפָּארִיטְשׁ

נִגּוּן שכ"ד בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

החסיד ר' הלל מפאריטש שזכה להיות אחד מהתלמידים המובהקים של אדמו"ר האמצעי ואדמו"ר הצמח צדק, והיה רבה של העיר בברויסק - היה מנגן בצורה נפלאה ורב היה כוחו בנגינה. ניגוניו מצטיינים בביטוים חריפים של עמקות המחשבה כשהיא אחוזה וקשורה בהתרגשות הלב והתפעלות הלב.

אחד מדרכי ואופני חינוכו של ר' הלל את האברכים הצעירים אותם היו שולחים אליו אדמו"ר האמצעי והצמח צדק היה ללמדם ניגונים חסידיים ואיך לנגנם בהרגש הלב.

הניגון הוצמד למילים רק לצורך שינון וזכירת הניגון.

פֵּרֶק מא בְּרַם צָרִיךְ לִהְיוֹת לְזִכָּרוֹן תָּמִיד רֵאשִׁית הָעֲבוֹדָה וְעִיקָּרָהּ וְשָׁרְשָׁהּ. וְהוּא, כִּי אַף שֶׁהַיִּרְאָה הִיא שֹׁרֶשׁ לְסוּר מֵרָע וְהָאַהֲבָה לְוַעֲשֵׂה טוֹב, אַף עַל פִּי כֵן לֹא דַּי לְעוֹרֵר הָאַהֲבָה לְבַדָּהּ לְוַעֲשֵׂה טוֹב, וּלְפָחוֹת צָרִיךְ לְעוֹרֵר תְּחִלָּה הַיִּרְאָה הַטִּבְעִית הַמְּסֻתֶּרֶת בְּלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לִמְרֹד בְּמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כַּנִּזְכָּר לְעֵיל, שֶׁתְּהֵא בְּהִתְגַּלּוּת לִבּוֹ אוֹ מֹחוֹ עַל כָּל פָּנִים. דְּהַיְינוּ לְהִתְבּוֹנֵן בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ עַל כָּל פָּנִים גְּדֻלַּת אֵין סוֹף בָּרוּךְ הוּא, וּמַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר הִיא מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאִיהוּ מְמַלֵּא כָּל עָלְמִין וְסוֹבֵב כָּל עָלְמִין, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: "הֲלֹא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֲנִי מָלֵא", וּמַנִּיחַ הָעֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים וּמְיַחֵד מַלְכוּתוֹ עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּכְלָל, וְעָלָיו בִּפְרָט, כִּי חַיָּב אָדָם לוֹמַר: בִּשְׁבִילִי נִבְרָא הָעוֹלָם. וְהוּא גַּם הוּא מְקַבֵּל עָלָיו מַלְכוּתוֹ, לִהְיוֹת מֶלֶךְ עָלָיו, וּלְעָבְדוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ בְּכָל מִינֵי עֲבוֹדַת עֶבֶד.

את סיום הקטע מנגנים במנגינת הניגון 'אנעים זמירות' (ניגון רכ"ג בספר הניגונים):

(וְהִנֵּה ה' נִצָּב עָלָיו, וּמְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּמַבִּיט עָלָיו וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב אִם עוֹבְדוֹ כָּרָאוּי. וְעַל כֵּן צָרִיךְ לַעֲבֹד לְפָנָיו בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה כְּעוֹמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ).

זֶ'עבִּינֶר הָאָרְץ

נִגּוּן ס"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הלב מז'בין (במקור באידיש ז'עבינער האַרץ) הוא ניגון לבבי מהעיר זעמבין.

העיר זעמבין הייתה מלאה בחסידי חב"ד, חלקם משכילים וחלקם עובדים. ניגון זה מתייחד באופיו הלבבי, להיותו ביטוי הלב של עובד ה'. לעומתו ישנו ניגון נוסף מעיר זו הנקרא בשם ניגון הראש מז'בין ומתייחד באופיו המוחי.

ניגון זה וניגון "הראש מז'בין" ניתנו במתנה לרבי הלל מפריטש ונקראים גם "ר' הלל'ס הארץ" ו"ר' הלל'ס קאפ".

הניגון הוצמד למילים רק לצורך שינון וזכירת הניגון.

בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
חֲסִידִים מִצְטוֹפְפִים אֶל מוּל דַּלְתוֹת הָעֲזָרָה
מְיַחֲלִים מִשְׁתּוֹקְקִים, עוֹמְדִים בְּרֶטֶט וְיִרְאָה
מְנַגְּנִים נִגּוּן הַהֲכָנָה

מַבָּט הָרַבִּי מְלַטֵּף, אֶת רִבְבוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בפארברענגען מַאֲמָר, נֶאֱמַר מִפִּי גּוֹאֵל
מוֹזֵג הָרַבִּי כּוֹס בְּרָכָה,
מַכְרִיז "לְחַיִּים" בְּשִׂמְחָה

פָּקַחְתִּי אֶת עֵינַי, נָמוֹגוּ הַמַּרְאוֹת
אַיֵּה הוּא הַחֲלוֹם, רַבִּי רוֹצִים אוֹתְךָ לִרְאוֹת
הִבְטַחְתִּי לְעַצְמִי, אֶתְקַשֵּׁר לְאָב,
אֶעֱשֶׂה כָּל אֲשֶׁר בִּיכָלְתִּי, לְהָבִיא מְשִׁיחַ עַכְשָׁו

אֶשָּׂא תְּפִלָּה לָאֵלֹקִים, רַבִּי בּוֹא, סָבַלְנוּ דַּי
אֶקְרָא בְּקוֹל יוֹמָם וָלַיִל, "עַד מָתַי?! עַד מָתַי?!",
רַבִּי שְׁמַע נָא אֶל בִּנְךָ, גְּאַל נָא אֶת עַמְּךָ.

חֲסִידִים לֹא נִפְרָדִים, לְהַבְטָחַת רַבָּם שׁוֹמְעִים
הָרַבִּי כָּאן הוּא הַנָּבִיא, נִקְרָא בְּקוֹל יַחְדָּיו "יְחִי"
יְהוּדִים הִתְעוֹרְרוּ, הִגִּיעַ זְמַן הִגִּיעָה הָעֵת
יְחִי הַמֶּלֶךְ הַמָּשִׁיחַ לְעוֹלָם וָעֶד –
יְהוּדִים הִתְעוֹרְרוּ, הִגִּיעַ הַזְּמַן הִגִּיעָה הָעֵת
יְחִי הַמֶּלֶךְ הַמָּשִׁיחַ לְעוֹלָם וָעֶד

לְ"מִבְצָעִים" נֵצֵא כֻּלָּנוּ בְּאַחְדוּת
וְכָךְ נָסִיר אֶת הַמַּחְסוֹמִים שֶׁל הַגָּלוּת
נִזְכֶּה לְאוֹר הַגְּאֻלָּה, לְמִמּוּשׁ הַנְּבוּאָה
נְבוּאַת אַחֲרִית יָמִים, הָיִינוּ כְּחוֹלְמִים

נִזְכֶּה לְאוֹר הַגְּאֻלָּה, לְמִמּוּשׁ הַנְּבוּאָה
נְבוּאַת אַחֲרִית יָמִים, הָיִינוּ כְּחוֹלְמִים.

מי ארמיא אדמורא

נִגּוּן קצ"ח בַּפְּרוֹיֶקְט 'מָסֹרֶת הַנִּגּוּנִים'

ניגון מי ארמיא אדמורא הינו ניגון ברוסית המבטא את התמסרות החסידים לרבי כחיילים אל מפקדיהם, ומבוסס על שיר רוסי של הצבא האדום.

הניגון המקורי הינו מארש רוסי שהולחן לכבוד חיל הפרשים של הצבא האדום (פרשי בודיוני). החסיד ר' בן ציון שמטוב, בעת ששהה בבית האסורים, שמע את השיר וחיבר על מנגינתו את המילים החסידיות (שנכתבו כמעט כולם על פי השיר המקורי - בשינויים אודות מיהם החיילים, מיהו המפקד, מהי המשימה וכו').

הרה"ח ר' בן-ציון שם-טוב ע"ה, שנולד בדרויא שברוסיה, חווה על בשרו את רדיפות הדת ואף ישב כמה פעמים בבית הכלא הסובייטי. רק בשנת ה'תש"ז הצליח לצאת מברית המועצות. הוא שימש כשד"ר ומסור בלו"נ לכל עניני הרבי בלונדון, ניו-יורק וכפר חב"ד, ובשנת ה'תשל"ה נהרג בתאונת דרכים. חסידי חב"ד מבוגרים זוכרים כי בשנות הכ' העניק פרסי כסף לבחורים ששיננו את הבית הראשון של השיר גם מבלי שהבינו מילה ברוסית... לפנינו תרגום השיר לעברית, הבית הראשון הושאר גם בשפת המקור.

השאון בחסית:

מִי אַרְמִיא אַדְמוֹרַא, אִי פְּרָא נַאס,

וָועס מִיר פֶּעראָדאָוואַי וָועדאָט

ראַסקאַז,

אַ טאָם, טשטאָ וָו דְנִי אָפּאַסְנִיע,

פְּראַשְׁלִי גְראַניצִי קְראַסְנִיע,

וואָארוּז'אַנִי דאַ זובּאָוו, וְוסִיע, קאַק

אַדִין גאַטאָוו.

השאון בעברית:

חיילי האדמו"ר הגדול אנו / אודותינו

משוחח העולם כולו

את הגבול עברנו בסכנה בלי לחשוש

/ חמושים ומוכנים מכף רגל ועד ראש

משמרת הצעירה של עם נצחי / טורים של 'תמימים' חיילי בית דוד

הסיסמא לימוד תורה / עבודת השם בלי פשרה / למגוייסים הקריאה

/ היכונו היכונו

בריגול ותרמיות, ובבגידות שפלות / דרכנו זרועה ללא הפוגות

אך מאוחדים יחד, כמשפחה אחת / את 'דגל התמימים' נניף ללא חת

הקג"ב הכין לנו מכה על מכה / בקרב הלא שקול לא הרגשנו מועקה

באמונת הנצחון, בבטחון השחרור / את עבודתנו המשכנו בלי הרהור

רבים מידידנו כלואים במאסר / וכמה מגיבורינו נפלו בקרב

אך אנו הננו המשמרת הצעירה / נסלול עם מלכנו את הדרך

החדשה

תחת לחץ האויב והרדיפות האיומות / מתחזקת אחוות התמימים

ללא לאות

במענה לרדיפה מהדהדת בחזקה / סיסמת ההכרזה / היכונו היכונו

שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב

נִגּוּן נ"ד וְנִגּוּן רל"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

א.

שושנת יעקב הוא ניגון עליז ומורכב מאת חסידי אדמו"ר הזקן שהולחן על מילות הפיוט המושר בחג הפורים "שושנת יעקב".

הניגון הושר על ידי מקהלת תלמידי ישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש בימי הפורים. בי"ט כסלו היו שרים אותו המקהלה במילים הקשורים למאורעות היום, כגון: "שושנת חסידים".. "ברוך אדמו"ר הזקן".. "ארור אביגדור המוסר" וכיוצא בזה.

הרבי הורה לנגן "שושנת יעקב" במנגינה זו בהתוועדות פורים תש"מ.

ניגון זה הוא ניגון נ"ד בספר הניגונים.

ב.

שושנת יעקב הינו ניגון שמח לימי הפורים שחיבר ר' שלום חריטונוב מניקולייב.

הניגון נרשם מפי החסיד ר' שמואל בצלאל אלטהויז, ניגון זה הוא ניגון רל"א בספר הניגונים.

בתקליט של ניח"ח שכלל ניגון זה, הופיע על הניגון ההסבר: "נושא הניגון מבטא מצעד של ניצחון משדה הקרב. הניצחון בא לידי ביטוי בשני תחומים מנוגדים: שחרורם של החפים מפשע, וההרס של האשמים. כאשר חסיד שר ניגון זה, הוא "חי מחדש" ומפענח את התוכן הפנימי של ההמנון "שושנת יעקב". השמחה הצוהלת על הניצחון המוחלט של היהודים (בסיפורו של הפורים) נובעת מ"בראותם יחד תכלת מרדכי (הצדיק)", "כל החוסים בך" (ה'; בהפגינם את התקשרותם אל המנהיג הרוחני של הדור, ואמונתם בה'), אשר בסופו של דבר הביאו ל"ארור המן" ומה שדומה לו, ול"ברוך מרדכי" ומה שדומה לו".

שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב צָהֳלָה וְשָׂמֵחָה בִּרְאוֹתָם יַחַד תְּכֵלֶת מָרְדְּכָי: תְּשׁוּעָתָם הָיִיתָ לָנֶצַח. וְתִקְוָתָם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר:

לְהוֹדִיעַ שֶׁכָּל קוֹיֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ:

אָרוּר הָמָן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְּדִי. בָּרוּךְ מָרְדְּכַי הַיְּהוּדִי. אֲרוּרָה זֶרֶשׁ אֵשֶׁת מַפְחִידִי. בְּרוּכָה אֶסְתֵּר בַּעֲדִי.

אֲרוּרִים כָּל הָרְשָׁעִים. בְּרוּכִים כָּל הַצַּדִּיקִים. וְגַם חַרְבוֹנָה זָכוּר לַטּוֹב:

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם

נִגּוּן כ"ה בַּפְּרוֹיֶקְט 'מָסֹרֶת הַנִּגּוּנִים'

הרב מרדכי שוסטרמן (כ"ט במנחם אב תרע"ד - כ"ב באייר תשנ"ה) היה בעל קורא וותיק במשך שנים רבות בחצר רבותינו נשיאנו, ומנהל דפוס בו הודפסו מספרי רבותינו נשיאנו.

במסורת הנגינה החב"דית נרשם מפיו הניגון 'שלום עליכם' כפי ששמע מסבו.

בניגון זה, ל-2 הבתים הראשונים בפיוט ('שלום עליכם' ו'בואכם לשלום') נעימה שונה, ואילו ל-2 הבתים האחרונים בניגון ('ברכוני לשלום' ו'צאתכם לשלום') יש נעימה שלישית שחוזרת על עצמה בשניהם.

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן / מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא

בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן / מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא

בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן / מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא

צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן / מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא

נִגּוּן גַּעְגּוּעִים

נִגּוּן ס"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

לִבִּי כָּבֵד עָלַי אָמַר הָרַבִּי הַרַשַׁ"ב
יוֹבֵל עִקְבוֹת מָשִׁיחַ מַתְחִיל וּבָא עַכְשָׁו
חֵרְפּוּ אוֹיְבֶיךָ ה' בְּרֵאשִׁיתוֹ הַמַּשְׁכִּילִים
לַתּוֹרָה וּמִצְווֹת הֵם אוֹיְבִים
X2

מִלְחֶמֶת בֵּית דָּוִד אַתֶּם נִלְחָמִים
אָמַר הַרַשַׁ"ב לְבָנָיו הַתְּמִימִים
לֹא לְהִתְפַּעֵל מֵהָעוֹלָם
לְהָבִיא מְיָד גְּאֻלָּה
X2

וּבַדּוֹר הַשֵּׁנִי דּוֹר הָאַחֲרוֹן מַמָּשׁ
יִלָּחֲמוּ יְהוּדִים בֶּאֱמוּנַת גְּאֻלָּה
הֵם אֲשֶׁר עִקְבוֹת מָשִׁיחַ חֵרְפּוּ
לֶאֱמוּנַת גְּאֻלָּה יִלָּעֲגוּ
X2

מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ אָנוּ לְךָ חַיָּלִים
חַיָּלֵי בֵּית דָּוִד נֶאֱמָנִים
וְאַף עַל פִּי שֶׁיִּתְמַהְמֵהַּ
נְחַכֶּה לְךָ בְּכָל יוֹם שֶׁתָּבוֹא
X 2

נִגּוּנֵי אַדְמוֹ"ר הַזָּקֵן

מסורת בידי החסידים שאדמו"ר הזקן חיבר בעצמו עשרה ניגונים שהם מכוונים ומדוייקים ביותר ורומזים לענינים נעלים בעולמות עליונים.

סגולה מיוחדת בניגונים אלו, שמביאים את המנגן אותם להתעוררות תשובה ודביקות הנשמה באלקות.

חלק מהניגונים ידועים בוודאות שחוברו על ידי אדמו"ר הזקן, שאר הניגונים מיוחסים אליו אך ספק אם הוא בעצמו חיברם.

א. ד' בבות.

ב. אֵ-לִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹקַי אֲרוֹמְמֶךָּ.

ג. קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק, פִּתְחִי-לִי אֲחוֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַּמָּתִי.

ד. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה.

ה. ניגון דביקות חב"ד לראש השנה.

ו. כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם; וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ.

ז. צָאֳינָה וּרְאֳינָה

ח. ניגון דבקות שבת

ט. לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה, פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה

י. בְּנֵי הֵיכָלָא, דְּכְסִיפִין לְמֶחֱזֵי זִיו דְּזְעֵיר אַנְפִּין,
יְהוֹן הָכָא, בְּהַאי תַּכָּא, דְּבֵיהּ מַלְכָּא בְּגִלּוּפִין.
צְבוּ לַחֲדָא, בְּהַאי עֲדָנָא, בְּגוֹ עִירִין וְכָל גַּדְפִּין.
חֲדוּ הַשְׁתָּא בְּהַאי שַׁעְתָּא דְּבֵיהּ רַעֲוָא וְלֵית זַעֲפִין.
קְרִיבוּ לִי, חֲזוּ חֵילִי, דְּלֵית דִּינִין דְּתְקִיפִין.
לְבַר נַטְלִין, וְלָא עָאלִין, הַנֵי כַּלְבִּין דַּחֲצִיפִין.
וְהָא אַזְמִין, עַתִּיק יוֹמִין, לְמִצְחָא, עֲדֵי יְהוֹן חָלְפִין.
רְעוּ דִּילֵיהּ, דְּנַלֵּי לֵיהּ, לְבַטָּלָא בְּכָל קְלִיפִין.
יְשַׁוֵּי לוֹן בְּנוֹקְבֵיהוֹן, וְיִטְמְרוּן בְּגוֹ כֵּפִין.
אֲרֵי הַשְׁתָּא, בְּמִנְחָתָא, בְּחֶדְוָתָא דְּזְעֵיר אַנְפִּין

יא. ניגון ישן (שלום עליכם).

יב. צמאה לך נפשי.

יג. ניגון להקפות.

שְׁלוּחֵי אֲדוֹנֵנוּ

נִגּוּן ר"ב בִּפְרוֹיֵקְט 'מָסֹרֶת הַנִּגּוּנִים'

המילים לניגון זה נכתבו בקעמפ גן ישראל בשנת תשל"ב, והוא הפך למעין המנון בלתי רשמי של השלוחים, המושר לעתים קרובות בהתכנסויות של שליחי הרבי ברחבי תבל, או בשעת יציאה של אחד החסידים בשליחות הרבי.

המנגינה הקצבית של השיר הינה 'מארש ניצחון' התואמת לתוכן שלו.

ניגון זה הושר גם בפני הרבי מספר פעמים.

באנגלית:	תעתיק:	תרגום:
From 770 we're marching out,	**פְּרוֹם 770, וּוִי'ר מאַרְצִ'ינְג אַאוּט,**	מסעווען סעווענטי אנו צועדים
on to victory without a doubt;	**אוֹן טוּ וִיקְטוֹרי וּוִיטְאַוּט אַ דאַוּט;**	לקראת ניצחון, בלי ספק;
To corners four,	**טוּ קוֹרְנוֹרְס פוֹר,**	לארבעה כנפות הארץ,
we're marching happily;	**וּוִי'ר מאַרְצִ'ינְג האַפִּילִי;**	אנו צועדים בשמחה,
Nation after nation,	**נֵיישֶׁען אַפְטֶער נֵיישֶׁען**	אומה אחרי אומה,
we are conquering!	**וּוִי אַר קוֹנְקֶערִינְג!**	אנו כובשים!
Shluchei adoneinu,	**שְׁלוּחֵי אֲדוֹנֵנוּ,**	שלוחי אדוננו,
to bring moshiach tzidkeinu;	**טוּ בְּרִינְג מָשִׁיחַ צִדְקֵנוּ;**	להביא את משיח צדקנו,
Tomorrow will be golus no ,more	**טוּמוֹרוֹ וּוִיל בִּי גָּלוּת נוֹ מוֹר,**	מחר כבר לא תהיה עוד גלות,
and we'll win this golus war!	**אֶנְד וּוִי'ל וּוִין דִיס גָּלוּת וּוֹר!**	וננצח את מלחמת הגלות הזאת!

הַצִּילֵנִי נָא

נִגּוּן רנ"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

את הניגון הצילני נא, אשר תחילתו מבטא תחנונים וסופו בטחון, היו שרים בליובאוויטש על המילים (בראשית לב, יב):

הניגון מבוסס על-פי הידוע שעשו הוא היצר הרע ומבקשים מהקב"ה שיעזור במלחמת היצר שלא ליפול בפח וברשת אשר טומן היצר הרע לקחת את הבנים שהם האהבה והיראה. ונשענים על ההבטחה של "ואתה אמרת היטב איטיב עמך וכו' שה' מבטיח לנו שיעזור לנו במלחמת היצר, רק שנדרשת מאתנו קצת השתדלות ואז הקב"ה ישפוך את השפע הגדול עלינו וכך ננצח.

הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי, מִיַּד עֵשָׂו.

כִּי יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ

פֶּן-יָבוֹא וְהִכַּנִי

אֵם עַל-בָּנִים

וְאַתָּה אָמַרְתָּ, הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ.

נִגּוּן הַקַּאפֶּעלִיע (הַמַּקְהֵלָה), נִגּוּנוֹ שֶׁל אַדְמוֹ"ר הָאֶמְצָעִי

נִגּוּן י"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

אצל אדמו"ר האמצעי היתה קאפעליע (מקהלה), קבוצת מנגנים שהיו מחולקים לשניים: "בעלי שיר" בפה, ו"בעלי זמרה" בכלי זמר שונים.

הניגונים המיוחסים לאדמו"ר האמצעי, הם ניגונים שהאברכים במקהלה זו חברו ונגנה לפני אדמו"ר האמצעי, אבל לא שהוא עצמו חיברם. הרבי הריי"צ סיפר שבליובאוויטש נשארו כמה כלי נגינה שנותרו ממקהלה זו.

פעם שאלו את הרבי ה'צמח צדק' מדוע לאדמו"ר האמצעי היתה מקהלה? והוא ענה חסידים עשו זאת כדי לשמור על חמי שלא יגיע ל'כלות הנפש' - מרוב תשוקה לאלוקות.

עַיָּירָה קְטַנָּה לוּטָה בָעֲלָטָה
פֶּתַע שְׁבִיב שֶׁל אוֹר בָּקַע
צְלִיל נוּגֶה אֵי שָׁם נִשְׁמַע
מוּל עַמּוּד שֶׁל אֵשׁ
הַלֵּב פּוֹעֵם רוֹגֵשׁ
אַחְוַות אַחִים שֶׁל חֲסִידִים
עִם רַבָּם הֵם מִתְּוַועַדִים.

כְּבָר בְּיַלְדוּתוֹ, הִקְרִין עַל הַסּוֹבֵב אוֹתוֹ
עַל לִמּוּדָיו שָׁקַד, עָבַד עַל מִדּוֹתָיו,
בִּגְאוֹנוּתוֹ עָלָה עַל כָּל גְּדוֹלֵי הַדּוֹר
הֵן זֶהוּ הַנָּשִׂיא זֶהוּ הַמָּאוֹר
אדמו"ר הָאֶמְצָעִי, יְסוֹד מִגֵּזַע אֵיתָנִים.

פִּצְמוֹן:

כֹּחַ הַבִּינָה נְבִיעָה עֲצוּמָה,
קוּלְמוּס הוּנַף בְּקֶצֶב מַחְשָׁבָה
אִלּוּ הָיוּ אֶת אֶצְבָּעוֹ חוֹתְכִים,
דִּבְרֵי חֲסִידוּת כָּךְ נִשְׁפָּכִים.

וּכְשֶׁחֲסִידָיו בָּרְחוֹב נִפְגָּשׁוּ
בְּדִבְרֵי אֱלוֹקוּת הֵם שׂוֹחֲחוּ,
שַׁעֲרֵי אֱמוּנָה וְתוֹרַת חַיִּים
דְּבָרָיו בַצָּמָא כוּלָּם שׁוֹתִים
לְפֶתַע עֲלִילָה קִטְרוּג נוֹרָא
מַה יִהְיֶה עַל הַתּוֹרָה
אוי ננם, אוי....

נִגּוּנֵי אַדְמוֹ"ר הָרַשָּׁ"ב

נִגּוּן צ"ג וְנִגּוּן מ"ד בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון הכנה.

ניגון זה שרו לעתים קרובות אצל הרבי רש"ב והיה חביב עליו. כשנגנו אצל הרבי את הניגונים של כל הרביים נגנו ניגון זה כניגונו של הרבי רש"ב. כמו"כ צווה הרבי לנגן ניגון זה כ'ניגון הכנה' לניגון של אדמו"ר הזקן, ניגון ד' בבות.

ניגון רוסטוב, דעם רבינ'ס ניגון, ניגון הכנה למאמר

בתקופת מלחמת העולם הראשונה התגורר אדמו"ר הרש"ב ברוסטוב. אותה תקופה - שהייתה קשה לעם ישראל - נהג אדמו"ר הרש"ב לנגן תדיר ניגון שמביא לידי התעוררות חשבון נפש וגעגועים לאלוקות. את הניגון היה רגיל לנגן בשבתות, ימים טובים ובכל יומא דפגרא. ועל כן נקרא הניגון נגון רוסטוב.

בתקופת אדמו"ר הרש"ב, כונה הניגון דעם רבינ'ס ניגון [= ניגונו של הרבי].

כיום מכונה הניגון גם ניגון הכנה למאמר כיוון שהחסידים מנגנים אותו לרוב, לפני אמירת מאמר חסידות הנאמר על-ידי כ"ק אד"ש (כמו"כ מנגנים אותו רבים לפני אמירת המאמר בבר-מצוה).

הַחוּלְיָה הַחֲמִישִׁית בְּשׁוֹשֶׁלֶת הַנְּשִׂיאוּת
הָרַמְבַּ"ם הַמוּפְלָא שֶׁל תּוֹרַת הַחַסִידוּת
בְּעוֹז וּבְגָאוֹן נָשָׂא אֶת הָתַּפְקִיד
יְשִׁיבָה הֵקִים לְחַיָּילֵי בֵּית דָּוִד
X2

הֵיי...
נִישָּׂא לָעַד נָרִים אֶת הַדֶּגֶל
לִהְיוֹת תְּמִימִים בִּשְׁבִילֵנוּ הוּא סֵמֶל
לִצְעוֹד רַק בַּדֶּרֶךְ,
הֶקְנָה לָנוּ עֵרֶךְ, בְּהוֹד

בְּחֶבְרוֹן יְסֵד יִישׁוּב
וְנָטַע מֵסֶר חָשׁוּב
לְאֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ עוֹד נָשׁוּב
X2

הֵיי...
בַּחֲשָׁאִי הוּבָא בִּבְרִית
כְּמַעְמָד לוּחוֹת הַבְּרִית
לֹא תָּמוּשׁ תּוֹרָתוֹ
X2

נִישָּׂא לָעַד...

נִגּוּן לְר׳ טוּבְיָה בֶּלְקִין

נִגּוּן קמ״ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הרב טוביה בלקין היה מראשוני העסקנים של חסידי חב״ד בארצות הברית , היה בעל מנגן ובעל שמועה, ובאחרית ימיו עלה לירושלים שם נפטר.

מסר שיעורים בדא״ח, בלילות שבת היו לומדים מחצות הלילה ועד הבוקר שמונה שעות רצוף.

ר׳ טוביה היה בעל שמועה. בהיותו כבר בארץ ישראל הוא העלה על הכתב סיפורים ששמע מר׳ מרדכי יואל דוכמן ומסרם לרבי הריי״צ שהשיב לו על כך: ״נהניתי לקרוא הספורים שרשם ממה ששמע. הרבה מהם שמעתי גם אני ומהם אשר שמעתי בשינוים ובנוסחא אחרינא ומהם שלא שמעתי כלל עד כה, ואם יעלה בזכרונו עוד איזה ענינים אבקשו לכתוב בעצמו או יבקש את מי שהוא לכתוב - יוכל גם לשלם על חשבוני -. יכתוב את זכרונותיו א) שמות כ״ק הרביים אשר ראה ושמע תורותיהם הנהגותיהם בחול בשבת ובמועדים. ב) החסידים אשר הכיר שמותיהם וכינוייהם מראיהם ומעשיהם״.

ר׳ טוביה היה גם בעל מנגן ובהתוועדויות של הרבי הריי״צ היה מנגן. שניים מניגוניו התפרסמו בספר הניגונים, הניגון המפורסם ״עסן עסט זיך״ שהיה חביב על הרבי, וניגון קמ״ב בספר הניגונים בשם ״ניגון מהחסיד ר׳ טובי׳ בעלקין״, אותו אנו לומדים היום.

הניגון לר׳ טוביה בלקין הינו ניגון עליז ושמח של החסיד ר׳ טוביה בלקין. פעם אחת באחרון של פסח בשנת ת״ש שרו ניגון זה בשובבות והוסיפו ״הו-הא״. העיר על-כך אדמו״ר הריי״צ שזהו ׳תהו׳, (כנראה הכוונה שזו הנהגה לא מסודרת, שלא מתאימה לחסיד).

בשנת תרצ״א עלה לארץ ישראל וגר בירושלים. הרבי הריי״צ הורה להנהלת כולל חב״ד בירושלים להעניק לו תמיכה חודשית בתור יוצא מן הכלל. נפטר בו׳ אדר תש״ה ונטמן בבית העלמין הר הזיתים.

לְכָה דוֹדִי

נִגּוּן ז' וְנִגּוּן קע"ז בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון לכה דודי הינו לחן המיוחס לאדמו"ר הזקן, שמושר עם מילות הפיוט השבתי "לכה דודי" (שחובר על ידי המקובל ר' שלמה אלקבץ שהיה תושב העיר צפת. ר' שלמה אף חתם את שמו באותיות הראשונות של בתי השיר). אדמו"ר הרש"ב היה דרכו לשורר ניגון זה בדביקות בפסוק הראשון של קריאת-שמע בימות החול. ולפעמים גם בשבת כשהיה מתפלל יחד עם המניין (עפ"י רוב, בהיותו בימות הקיץ על נאות דשא)

לניגון זה גירסה שונה (וכנראה גם מדוייקת יותר), על הבית לקראת שבת שבפיוט "לכה דודי". גירסה זו נרשמה מפי החסיד ר' פרץ מוצקין כפי שקיבלו מזקני החסידים שבדור העבר והודפסה בספר הניגונים כרך ב' (חלק א').

ניגון זה הוא ניגון ז' בספר הניגונים (הגירסה הנוספת - ניגון קע"ז).

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה,

כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה.

הָאַדֶּרֶת וְהָאֱמוּנָה

לַחַן הַמָּאָרְשׁ הַצָּרְפָתִי (שִׂמְחַת תּוֹרָה ה'תשל"ד) וּלְחָנִים נוֹסָפִים

האדרת והאמונה הינו פיוט נפוץ בקהילות ישראל לשוררו בתפילה ברטט כשבח וגדולת הקב"ה.

ישנם מנהגים שונים מתי נאמר הפיוט, מנהג חב"ד ע"פ האריז"ל לאמרו בשבת לפני 'ברוך שאמר', וכן בתפילות הימים הנוראים.

מחברו הוא רבי משולם בן קלונימוס, פייטן ידוע מחכמי אשכנז שחי בשלהי תקופת הגאונים, מקובל שהוא חברה על פי מה תפילה שכתב רבי ישמעאל בן אלישע, ששמעה מהמלאכים במרום.

ישנם כמה לחנים חב"דיים על פיוט זה, ובראשם הלחן שלימד כ"ק אד"ש בשמח"ת ה'תשל"ד.

הָאַ**א**דֶּרֶת וְהָאֱ**א**מוּנָה- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**בּ**ינָה וְהַ**בְּ**רָכָה- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**גַּ**אֲוָה וְהַ**גְּ**דֻלָּה- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**דַּ**עַת וְהַ**דְּ**בוּר- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**הו**ֹד וְהֶ**הָ**דָר- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**וַּ**עַד וְהַ**וָּ**תִיקוּת- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**זִּ**יו וְהַ**זֹּ**הַר- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**חַ**יִל וְהַ**חֹ**סֶן- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**טָּ**כֶס וְהַ**טּ**וֹהַר -לְחַי עוֹלָמִים
הָ**יּ**חוּד וְהַ**יִּ**רְאָה- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**כָּ**תֶר וְהַ**כָּ**בוֹד- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**לָּ**קַח וְהַ**לִּ**יבּוּב -לְחַי עוֹלָמִים
הַ**מְ**לוּכָה וְהַ**מֶּ**מְשָׁלָה- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**נּ**וֹי וְהַ**נֵּ**צַח -לְחַי עוֹלָמִים
הַ**סְ**גוּי וְהַ**שֶּׂ**גֶב- לְחַי עוֹלָמִים
הָ**עֹ**ז וְהָ**עֲ**נָוָה- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**פְּ**דוּת וְהַ**פְּ**אֵר- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**צְּ**בִי וְהַ**צֶּ**דֶק- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**קְּ**רִיאָה וְהַ**קְּ**דֻשָּׁה- לְחַי עוֹלָמִים
הָ**רּ**וֹן וְהָ**רּ**וֹמְמוּת- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**שִּׁ**יר וְהַ**שֶּׁ**בַח- לְחַי עוֹלָמִים
הַ**תְּ**הִלָּה וְהַ**תִּ**פְאֶרֶת- לְחַי עוֹלָמִים.

אֲשׁוֹרֵר שִׁירָה

פיוט בשבח התורה, מבין הפיוטים הידועים והמוכרים ביותר בדור האחרון. זהו פיוט צעיר למדי שנתחבר ע"י הרב ברוך רפאל טולדנו, רבה של מקנס, שנולד בה בשנת 1890, עלה לארץ בשנת 1963 ועד ליום מותו (שנת 1971) פעל לחיזוק המסורת והזהות בקרב יהודי מרוקו שעלו לארץ.

לחנו הכובש של השיר והמלים הקליטות תרמו להתחבבותו ולתפוצתו הרבה וכיום הוא מושר בקרב כל הקהילות. נוהגים לשיר אותו במיוחד בחגים הקשורים לתורה, כמו שבועות - חג מתן תורה, ושמחת תורה - יום בו מסיימים את הקריאה השנתית של כל פרשיות התורה.

אֲשׁוֹרֵר שִׁירָה לִכְבוֹד הַתּוֹרָה
מִפִּי יְקָרָה זַכָּה וּבָרָה

נָאֱמַן בֵּיתוֹ הִבִּיט בִּדְמוּתוֹ
גַּם נְבוּאָתוֹ מַרְאָה מְאִירָה

נָאֱמָן שְׁמוֹ בָּחַר בְּעַמּוֹ
לִהְיוֹת לוֹ לִשְׁמוֹ אֻמָּה נִבְחָרָה

יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת אֵל
כִּי הוּא מַנְחִיל אֶל לוֹמְדֵי תוֹרָה

נִגְלָה בִּכְבוֹדוֹ, עַל סִינַי הוֹדוֹ
קָרָא לְעַבְדּוֹ, לְקַבֵּל תּוֹרָה

אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר עַל יְצֻרוֹ גּוֹבֵר
מֵיִשְׁרִים דּוֹבֵר בּוֹחֵר בַּתּוֹרָה

נִתְּנָה לָנוּ עַל יַד רוֹעֵנוּ
מֹשֶׁה רַבֵּנוּ בְּחִיר הָאֻמָּה

רַבָּה נְעִימָה תּוֹרָה תְּמִימָה
פִּתְּחִי מַחְכִּימָה עַיִן מְאִירָה

נִגּוּן הַהִתְוַעֲדוּת

נִגּוּן ס"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון התוועדות זה, מניגוני חב"ד הישנים, שמבטא דביקות וביטול לקב"ה.

וִיהֵא רַעֲוָא מִן קֳדָם עַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְּכָל קַדִּישִׁין. וּטְמִירָא דְּכָל טְמִירִין סְתִימָא דְּכֹלָּא.

דְּיִתְמַשֵּׁךְ טַלָּא עִלָּאָה מִינֵּהּ לְמַלְיָא רֵישֵׁיהּ דְּזְעֵיר אַנְפִּין, וּלְהַטִּיל לַחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין בִּנְהִירוּ דְּאַנְפִּין בְּרַעֲוָא וּבְחֶדְוָתָא דְּכֹלָּא.

נְיֶע ז׳וּרִיצִ׳י כְלֹפְּצִ׳י

נִגּוּן קי״א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון חב״די נלהב מהחסידים הראשונים בימי אדמו״ר האמצעי, את הניגון שרו בעת הליכתם ונסיעתם לרבם לליובאוויטש, והא הבעה של התקשרות עצומה מהחסידים לרבם ומורם.

מילות הניגון בשפה של האיכרים הפשוטים (באוקראינית):

״נְיֶה ז׳וּרִיצִ׳י כְלֹפְּצִ׳י, צְ׳טֹא סְ׳נַמִי בּוּדְיֶט מִי פַּאיֶדִם דַּא קַארְצַ׳אנְקֹה טָאם אִי וּוֹדְקָה בּוּדְיֶט״

(= אל תתייאשו נערים, מה יהיה איתנו אנחנו נגיע לפונדק ושם יהיה – משקה).

הרבי ביאר שהניגון מבטא את ההשתוקקות והתקווה של חסידים לבוא אל רבם ולשמוע דברי חסידות ולכן גם בהיותם בדרך, למרות טלטולי וקשיי הדרך, אינם דואגים ומקווים ובוטחים שתיכף באים אל הרבי, ושם יהי׳ ״משקה״ - מים חיים מן המעיין לרוות את הצמאון האמיתי לדבר ה׳, דברי חסידות.

כמו כן הוא גם בנוגע לעבודה בגלות, שלמרות חשכת הגלות, אין מקום לדאגה כיון שישנה הבטחת הקב״ה, שבודאי באים להמטרה והתכלית - מחוז חפצם - של כללות העבודה, בגאולה האמיתית והשלימה, וזה נותן את הכח לעשות את עבודת הגלות מתוך שמחה וטוב לבב.

אצל הרבי נהוג לרוב שמנגנים את הניגון הזה מייד לאחר הסיום של ניגון ד׳ בבות.

נִגּוּן דְּבֵקוּת מְיֻחָס לְ"אַדְמוֹ"ר הַצֶּמַח צֶדֶק

נִגּוּן ל"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון זה מיוחס על-ידי זקני החסידים לאדמו"ר הצמח צדק שהיה רגיל לשיר אותו בכל הזדמנות. אם כי אינו ידוע אם חיברו בעצמו או שחובר על-ידי אחד החסידים ששר לפני אדמו"ר הצמח צדק והניגון נשא חן בעיניו.

ניגון זה אומר כולו שירה נפשית, מרירות עצומה מהולה בתנועות של תקוה ושמחה, השתפכות הנפש בכסופים אלוקיים.

נִגּוּן אַשְׁרֵי אִישׁ

נִגּוּן קע"ט בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הניגון אשרי איש שלא ישכחך מתפילת מוסף של ראש השנה, הינו ניגון דבקות שהיה נשמע מפיו של אדמו"ר המהר"ש כשהיה מתפלל את תפילת הלחש של מוסף דראש השנה. משיחתו של אדמו"ר הריי"צ עולה כי כנראה מקורו של ניגון זה הוא מאדמו"ר הצמח-צדק.

אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁכָּחֵךְ וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּץ בָּךְ,

כִּי דּוֹרְשֶׁיךָ, לְעוֹלָם לֹא יִכָּשְׁלוּ, וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח,

וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח, כָּל הַחוֹסִים בָּךְ.

כְּאַיָּל תַּעֲרֹג

נִגּוּן ב׳ בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

את הניגון כאיל תערוג שמע החסיד הרב שמואל גרונם אסתרמן מזקן מופלג שהיה בקבוצת המנגנים אצל אדמו"ר הזקן.

הזקן סיפר לו, שבהיותו נער היה עיור ואביו הביאו לאדמו"ר הזקן לבקש ברכה ורפואה. פתח אדמו"ר הזקן את ספר הזוהר וציווה לילד לקרוא מתוכו. בתחילה ראה הילד רק אותיות מטושטשות ואז געה בו אדמו"ר הזקן "קרא בקול רם!" ונפקחו עיניו והתחיל לקרוא כאחד האדם.

אביו השאיר את ילדו בליאזני אצל אדמו"ר הזקן ולהיות הילד בעל כשרון בשירה וזמרה הוספח הילד לקבוצת המנגנים של אדמו"ר הזקן.

באותה עת שמע את הניגון מאדמו"ר הזקן שהיה מנגנו לפרקים קרובים, בדביקות גדולה.

החסיד ר׳ שמואל גרונם אסתרמן ביאר את משמעותו הפנימית של הניגון:

כאיל תערוג - הוא ענין רצוא, משיכת הנפש לאלוקות.

והיו לטוטפות - הוא ענין השוב, המשכת האלוקות למטה בקיום התורה והמצוות.

ניגון זה הוא ניגון ב׳ בספר הניגונים.

כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם; וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ

נִגּוּן בְּנֵי הֵיכְלָא

נִגּוּן י׳ בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

בני היכלא הינו ניגון על פיוטו של האריז"ל (שמו - יצחק לוריא - רמוז בראשי תיבות של הפיוט) המנוגן בשבת בשעת רעוא דרעוין, סעודה שלישית.

הניגון מיוחס לאדמו"ר הזקן ויש אומרים שמחברו היה החסיד ר' הלל מפאריטש. אדמו"ר הזקן הכניס את הפיוט בסידור התפילה שלו ב'סדר סעודה שלישית' של יום השבת.

ניגון זה הוא ניגון י׳ בספר הניגונים.

בְּנֵי הֵיכְלָא, דְּכְסִיפִין לְמֶחֱזֵי זִיו דְּזְעֵיר אַנְפִּין,

יְהוֹן הָכָא, בְּהַאי תַּקָּא, דְּבֵיהּ מַלְכָּא בְּגִלּוּפִין.

צְבוּ לַחֲדָא, בְּהַאי וַעֲדָא, בְּגוֹ עִירִין וְכָל גַּדְפִּין.

חֲדוּ הַשְׁתָּא, בְּהַאי שַׁעְתָּא, דְּבֵיהּ רַעֲוָא וְלֵית זַעֲפִין.

קְרִיבוּ לִי, חֲזוּ חֵילִי, דְּלֵית דִּינִין דְּתַקִּיפִין.

לְבַר נַטְלִין, וְלָא עָאלִין, הַנֵּי כַּלְבִּין דַּחֲצִיפִין.

וְהָא אַזְמִין, עַתִּיק יוֹמִין, לְמִצְחָא, עֲדֵי יְהוֹן חָלְפִין.

רְעוּ דִּילֵיהּ, דְּגַלֵּי לֵיהּ, לְבַטָּלָא בְּכָל קְלִיפִין.

יְשַׁוֵּי לוֹן בְּנוֹקְבֵיהוֹן, וִיטַמְּרוּן בְּגוֹ כֵּפִין.

אֲרֵי הַשְׁתָּא, בְּמִנְחָתָא, בְּחֶדְוָתָא דְּזְעֵיר אַנְפִּין

נִגּוּן יְרִידַת הַנְּשָׁמָה לְרַ' שְׁלֹמֹה מצאשניק (צָאשְׁנִיקֶעֶר)

נִגּוּן רע"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון זה מתחלק לשלושה חלקים וזה תוכנם:

חלק ראשון - הניגון מתאר את הודעת בית דין של מעלה לנשמה, שעליה לרדת לעוה"ז.

חלק שני - הניגון מתאר את מחאת הנשמה וצערה.

החלק השלישי - חתימת הגזר: על כרחך את חי, שירידה זו לצורך עליה, הנשמה יודעת את התכלית של הירידה למטה והמטרה של הנשמה - לשמור תורה ולקיים מצוות בעולם הזה, ולעשות בו דירה לקדוש ברוך הוא.

נִגּוּנוֹ שֶׁל הֶחָסִיד ר' מֹשֶׁה וִילֶנְקֶער

נִגּוּן ל' בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

החסיד ר' משה וילנקער היה מחסידיו הגדולים של אדמו"ר הזקן היה בר דעת גדול ועמקן בדא"ח, ופה מפיק מרגליות.

בספר היום יום מספר הרבי: שלוש שנים הכין ר' משה ווילענקער את עצמו ליחידות אצל אדמו"ר הזקן, ולאחר מכן נותר שבע שנים בליאזנא על מנת להביא את היחידות לעבודה בפועל.

לפני הסתלקותו אמר כי הוא יכול לתת דין וחשבון על כל העשר שנים האחרונות; על מחשבותיו, דיבוריו ומעשיו.

הניגון הוא ללא מילים, המילים ניתנו לעזרה בקליטת הניגון בלבד.

נִגַּשׁ הָרַבִּי הרש"ב
אֶל סבו מִמּוּל יָשַׁב
הִסְתַּכֵּל בִּפְנֵי סָבוֹ אָז בְּמַבָּט שׁוֹאֵל

מוֹסַר הַשְׂכֵּל לָנוּ בָּרוּר
קִיּוּם מִצְווֹת לְלֹא הִרְהוּר
אֱמוּנָה זַכָּה לִנְטֹעַ גַּם בְּיֶלֶד רַךְ,

פִּתְאוֹם פָּרַץ בִּבְכִי סוֹעֵר וְאֶת סָבוֹ לִשְׁאוֹל הֵחֵל
מַדּוּעַ רַק לְאַבְרָהָם הִתְנַגְּלָה הָאֵ-ל?

רָצוֹן לִרְאוֹת אֶת אֱלֹקָיו
רָצוֹן לִדְבֹּק בַּאֲבוֹתָיו,
יֶלֶד רַךְ שֶׁהַנְּבוּאָה נוֹגַעַת לוֹ כָּל כָּךְ.

תְּשׁוּבָה נָתַן לוֹ אָז הַסָּב
הָבֵן יַלְדִּי אֶת הַמַּצָּב
כָּל יְהוּדִי בִּפְנֵי עַצְמוֹ הוּא נֶפֶשׁ נַעֲלֶה,
אַךְ כְּשֶׁזָּקֵן לֹא מְהַסֵּס בִּבְרִית מִילָה לְהַכְנֵס
רָאוּ הוּא שֶׁאֵלָיו אֵ-ל יִתְנַגְּלָה בְּנֵס.

נִגּוּן לֵר׳ הִלֵּל מִפָּאריטְשׁ

נִגּוּן ל״א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

החסיד ר׳ הלל מפאריטש שזכה להיות אחד מהתלמידים המובהקים של אדמו״ר האמצעי ואדמו״ר הצמח צדק, והיה רבה של העיר בברויסק - היה מנגן בצורה נפלאה ורב היה כוחו בנגינה. ניגוניו מצטיינים בביטוים חריפים של עמקות המחשבה כשהיא אחוזה וקשורה בהתרגשות הלב והתפעלות הלב.

אדמו״ר האמצעי והצמח צדק היו שולחים אברכים צעירים לר׳ הלל ואחד מדרכי ואופני חינוכו של ר׳ הלל היה ללמד אותם ניגונים חסידיים איך לנגנם בהרגש הלב.

הניגון הוא ללא מילים, המילים ניתנות לעזר בקליטת וזכירת הניגון בלבד!

מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תּוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ.

מָתַי תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ.

בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים.

וְעֵינֵינוּ תִּרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ.

אָנָּה אֵלֵךְ מֵרוּחֶךָ – נִגּוּן הִתְוַעֲדוּת

נִגּוּן רנ"ו בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ר' ניסן הורוויץ, נשלח ע"י אביו ללמוד בתומכי תמימים שבליובאוויטש,

מכיון שהוא הקדיש את עצמו לעבודת התפילה ולא הגיע כלל לסדרי הישיבה, נאלצה הנהלת הישיבה להודיע לו כי הוא אינו יכול להימנות יותר עם תלמידיה, ומעתה ואילך לא יוכל לאכול עם תלמידי הישיבה. למרות זאת, נשאר בליובאוויטש ועסק בעבודת התפילה בבית המדרש הגדול שבעיר.

עם הקמתה של ישיבת תורת אמת בחברון בשנת תרע"א, נבחר ונשלח על ידי אדמו"ר הרש"ב להימנות על קבוצת התלמידים הראשונה שהיוו את הבסיס להקמתה. משהגיע לחברון, נבחר על ידי הנהלת הישיבה לשמש כמשפיע, והוא החל ללמד חסידות את שאר התלמידים.

תפילתו שהיתה נאמרת במתיקות מיוחדת, משכה רבים לבית המדרש של חסידי חב"ד בו התפלל.

עם הסתלקותו של אדמו"ר הריי"צ, היה אחד הדוברים הראשיית באסיפה שקיימו זקני החסידים בירושלים, והיה זה שטען שצריכים לקבל את נשיאותו של הרבי ולכתוב אליו כתב התקשרות.

ביאור המילים:

אם אעלה אל השמים הלוא אתה שם, ואם אעשה לי משכב בשאול מתחת לארץ הלוא הנך גם שם.

היינו שהשמים והארץ שווים לפי ה' וכמו שהוא נמצא בשמים כן הוא נמצא בשאול שהיא מדריגה תחתונה מאוד.

אָנָּה אֵלֵךְ מֵרוּחֶךָ, וְאָנָה מִפָּנֶיךָ אֶבְרָח.

אִם אֶסַּק שָׁמַיִם, שָׁם אָתָּה, וְאַצִּיעָה שְׁאוֹל הִנָּךְ.

(תהלים קלט, ז-ח)

וַיַּנְחֵם לָבֶטַח – מְיֻחָס לְסָב הָרַבִּי, הָרַב מֵאִיר שְׁלֹמֹה יָנוֹבְסְקִי

נִגּוּן ע"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

בשנת תשל"ט, לכבוד יום הולדתו של הרבי, הותאם לחלק האחרון של ניגון זה את המילים מפרקו של הרבי באותה שנה - פרק ע"ח.

ביאור מילות הניגון: וַיַּנְחֵם לָבֶטַח.. בני ישראל יצאו בבטחה ממצרים, ללא מורא ופחד, כאשר ה' מכסה ומטביע את אויביהם המצריים בים סוף. הקדוש-ברוך-הוא הוסיף וקיים את הבטחותיו לבני ישראל, כאשר הוא מביאם לארץ ישראל, שם מגיעים בני ישראל לשיא של מעלה ורוממות כאשר הם זוכים להקים בהר [המוריה] אותו בחר ה' את ביתו של הקב"ה, בית המקדש! (ע"פ מפרשי הפסוק)

וַיַּנְחֵם לָבֶטַח וְלֹא פָחֲדוּ וְאֶת אוֹיְבֵיהֶם כִּסָּה הַיָּם.

וְיָבִיאֵם אֶל גְּבוּל קָדְשׁוֹ, הַר זֶה קָנְתָה יְמִינוֹ.

נִגּוּן לְכָה דּוֹדִי מִלּוֹמְזָ'ה

("לוֹמְזָ'עֶר לְכָה דּוֹדִי")

נִגּוּן רי"ז בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הניגון לכה דודי מלומז'ה (במקור באידיש "לומז'ער לכה דודי") הינו ניגון על הפיוט "לכה דודי" אותו שמע החסיד ר' מנחם צבי ריבקין כשהזדמן באחת מנסיעותיו כשד"ר (שלוחא דרבנן), בעיר לאמזא שבפולין.

הניגון מצא חן בעיניו והביאו עימו בחזרתו לליובאוויטש. כידוע לא (היה) נהוג בחב"ד לזמן את הפיוט "לכה דודי" בניגון, רק אומרים אותו בנעימה מיוחדת. לכן אימצו רק את המנגינה.

הניגון נרשם מפי החסיד ר' אליהו ריבקין (כפר-חב"ד), נכדו של ר' מנחם צבי.

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד, הִשְׁמִיעָנוּ אֵ-ל הַמְיֻחָד
ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד, לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה, כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה
מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה, סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה

מְחוֹל הַיְחִידוּת

נִגּוּן שכ"ח בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון שמחה בעת יציאה מיחידות, לר' שלמה צאשניקר, נקרא בשם 'מחול היחידות'.

בשלושת הדורות הראשונים של חסידות חב"ד (אצל חסידי אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, ואדמו"ר הצמח צדק היה נהוג שכל מי שזכה להיכנס לרבי ליחידות, חבריו החסידים היו רוקדים איתו בשעת יציאתו. לריקוד זה היה ניגון מיוחד, והוא נקרא בשם "מחול היחידות" או "מחול הטהרה".

מספר הרבי הריי"צ שאביו הרבי הרש"ב אמר פעם: קול מעורר הכוונה, חסידי רבנו הזקן, רבנו האמצעי, הרבי הצמח צדק היה להם ניגון מיוחד לכל ענין של עבודת החסידות והחסידים ניגון של התעוררות לפני ואחרי שמעית חסידות, לפני ואחרי יחידות.

בניגון שחסידים היו מנגנים לפני יחידות - נשמע ונרגש באיזה רגש ובאיזו תקוה הולכים ליחידות, ובניגון של אחרי יחידות נשמע ונרגש שמחת נפשו של החסיד מההוראות שקיבל ביחידות שתבאנה לו פעולה בעבודה. ניגון שכ"ח בספר הניגונים.

יַעֲלֶה תַּחֲנוּנֵנוּ

נִגּוּן רמ"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

זהו ניגון לבבי המושר על הפיוט "יעלה תחנוננו" הנאמר בליל יום כיפור. הניגון מושר בבית הכנסת של הרבי - 770 ובשאר בתי כנסיות חב"ד בעולם.

הניגון מביע תחנונים ובטחון חזק בקדוש ברוך הוא שימלא משאלות עמו-ישראל.

ניגון זה הוא ניגון רמ"ג בספר הניגונים.

יַעֲלֶה **תַּ**חֲנוּנֵנוּ מֵעָרֶב. וְיָבוֹא **שַׁ**וְעָתֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה **רְ**נוּנֵנוּ עַד עָרֶב.

יַעֲלֶה **קו**לֵנוּ מֵעָרֶב. וְיָבוא **צִ**דְקָתֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה **פְּ**דְיוֹנֵנוּ. עַד עָרֶב:

יַעֲלֶה **עְ**נוּיֵנוּ מֵעָרֶב. וְיָבוא **סְ**לִיחָתֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה **נַ**אֲקָתֵנוּ. עַד עָרֶב:

יַעֲלֶה **מְ**נוּסֵנוּ מֵעָרֶב. וְיָבוא **לְ**מַעֲנֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה **כְ**יפּוּרֵנוּ. עַד עָרֶב:

יַעֲלֶה **יְ**שׁוּעֵנוּ מֵעָרֶב. וְיָבוא **טָ**הֳרֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה **חְ**נוּנֵנוּ. עַד עָרֶב:

יַעֲלֶה **זִ**כְרוֹנֵנוּ מֵעָרֶב. וְיָבוא **וְ**עוּדֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה **הַ**דְרָתֵנוּ. עַד עָרֶב:

יַעֲלֶה **דָּ**פְקֵנוּ מֵעָרֶב. וְיָבוא **גִּ**ילֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה **בָּ**קְשָׁתֵנוּ. עַד עָרֶב:

יַעֲלֶה **אָ**נְקָתֵנוּ מֵעָרֶב. וְיָבוא **אֵ**לֶיךָ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה **אֵ**לֵינוּ. עַד עָרֶב:

פאָרט אַ אידעלע

נִגּוּן קי"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הניגון זא רעקאיו מוכר גם בשם פארט א אידעלע, הינו ניגון המושר עם מילים בשפה הרוסית. בגרסאות נוספות הוא מושר עם מילים 'באידיש' וכן עם מילות הפסוק 'צמאה לך נפשי'.

הניגון מבטא צעקת בעל תשובה שמרגיש בנפשו שעומד עדיין בעומק רע וצועק ומבקש את אביו שבשמים לעזרו ולהצילו. מספרות משל על בן כפר רוסי המוליך ומושך בחבל בספינה הטובעת בנהר דונאי ואין לו שום דבר שיוכל לאחוז בו וגם חסר לו הכח להנצל וצועק במר נפשו: "אבא, הצילוני". ואביו מרחם עליו ומצילו.

באחת ההזדמנויות שישבו חסידים בסוכה של 770 והתוועדו (כמדומה שהיה זה בשנת תשכ"ב), ניגנו שיר זה במהלך ההתוועדות, וקול שירתם נשמע עד לחדרו של הרבי, שלא היה מרוצה מתוכן השיר. כשהחסידים שמעו שהרבי לא מרוצה מהניגון, הם החליטו להוסיף בבא נוספת, המשנה את כל תוכן השיר, ומבטאת את הקשר העצמי בין חסיד לרבו - בתחילה מבקש המנגן מאביו ומאמו להצילו, וכאשר אינם יכולים לעזור לו במצבו הרוחני אליו נקלע, הוא זועק אל הרבי בבקשת עזרה - הרבי מבטיח לו שהוא לא יטבע, ויצליח להיחלץ ממצבו הרוחני.

פאָרט אַ אידעלע אין אַ שיפעלע,	נוסע יהודי בספינה בים,
צוברעכט זיך די שיפעלע און עס טרינקט זיך,	נשברה הספינה וטבעה בים.
שרייט ער: 'טאַטעניו! ראַטעווע ראַטעווע ראַטעווע',	צועק הוא: 'אבא! הצילני, הצילני',
- "איך קען דיר ניט העלפן".	- "אני לא יכול לעזור לך".
פאָרט אַ אידעלע אין אַ שיפעלע,	נוסע יהודי בספינה בים,
צוברעכט זיך די שיפעלע און עס טרינקט זיך,	נשברה הספינה וטבעה בים.
שרייט ער: 'מאַמעניו! ראַטעווע ראַטעווע ראַטעווע',	צועק הוא: 'אמא! תצילני, תצילני',
- "איך קען דיר ניט העלפן".	- "אני לא יכולה לעזור לך".
פאָרט אַ אידעלע אין אַ שיפעלע,	נוסע יהודי בספינה בים,
צוברעכט זיך די שיפעלע און עס טרינקט זיך,	נשברה הספינה וטבעה בים.
שרייט ער: 'רעבעניו! ראַטעווע ראַטעווע ראַטעווע',	צועק הוא: 'רבי! הצילני, הצילני',
-"דו וועסט זיך ניט דער טרינקען".	- "(אל תחשוש) אתה לא תטבע".

יש שרים ניגון זה על הפסוק צמאה לך נפשי:

צָמְאָה לְךָ נַפְשִׁי, כָּמַהּ לְךָ בְשָׂרִי; בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעָיֵף בְּלִי מָיִם. כֵּן, בַּקֹּדֶשׁ חֲזִיתִךָ לִרְאוֹת עֻזְּךָ וּכְבוֹדֶךָ.

אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל

נִגּוּן קל"ט וְנִגּוּן קצ"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הניגון אשריכם ישראל הינו ניגון על החרוז אותו שרים ביום שמחת תורה אחר קריאת התורה.

בשנים תשנ"א - נ"ב כשהרבי מלך המשיח היה נכנס ויוצא מהתפילות וכיו"ב היו שרים את הניגון במלים: "שישו ושמחו בשמחת הגאולה הנה הנה משיח בא".

ניגון זה הוא ניגון קל"ט בספר הניגונים (ובשלימות - ניגון קצ"ב)

אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בָּחַר בָּכֶם אֵ-ל,
וְהִנְחִילְכֶם הַתּוֹרָה
מִמִּדְבָּר מַתָּנָה.

שִׂישׂוּ וְשִׂמְחוּ בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה
וּתְנוּ כָּבוֹד לַתּוֹרָה.

נִגּוּן מְיֻחָס לַחֲסִידֵי הַצֶּמַח צֶדֶק נ"ע

נִגּוּן מ"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הניגון מרנן את הלב ומעורר שמחת הנפש באלקות.

בשנת תשע"א החל הניגון להתפרסם בקרב הציבור הרחב, ומאז מושר בקרב חסידויות רבות, בחתונות ועוד.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ

נִגּוּן ו׳ בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הניגון על המילים אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה הינו אחד מעשרת הניגונים המיוחסים לאדמו"ר הזקן. חסידים נוהגים לנגן ניגון זה בכל פעם שתפילת אבינו מלכנו נאמרת בציבור.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה.

רַחֲמָנָא דְעָנֵי

נִגּוּן רמ"ז בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הניגון 'רחמנא דעני', הוא על המילים הנאמרות בסיום סדר הסליחות.

הרבי לימד ניגון זה את החסידים בליל שמחת תורה אחרי הקפות וסעודת יום טוב - לפנות בוקר - בשנת תש"כ. זהו נגון שחיבר סבו, ר' מאיר שלמה ינובסקי. לאחר מכן הסביר הרבי, שבתחילה מתאים לנגנו במתינות ולאחר מכן במהירות ובשמחה, זאת בהתאם לתוכנו: תחילה תחנונים ובהמשך תביעה ובטחון שבורא העולם יענה לתפילתנו". בשנת תשכ"ה החל הניגון להיות מושר אצל הרבי בסיום הסליחות.

רַחֲמָנָא דְעָנֵי לַעֲנִיֵּי עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְעָנֵי לִתְבִירֵי לִבָּא עֲנִינָא.

תרגום: הקב"ה (הרחמן) שעונה לעניים – עננו, הקב"ה שעונה לשבורי הלב – עננו.

אֲרֹשֶׁת שְׂפָתֵינוּ

נִגּוּן רל"ט בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ארשת שפתינו מתוך חזרת הש"ץ בתפלת מוסף של ראש השנה, אחרי התקיעות שתוקעים באמצע החזרה לאחרי פסוקי מלכויות, לאחרי פסוקי זכרונות, ולאחרי פסוקי שופרות.

אֲרֹשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יָעֲרַב לְפָנֶיךָ, אֵ-ל רָם וְנִשָּׂא, מֵבִין וּמַאֲזִין, מַבִּיט
וּמַקְשִׁיב, לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ, וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר מַלְכֻיּוֹתֵינוּ

אֲרֹשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יָעֲרַב לְפָנֶיךָ, אֵ-ל רָם וְנִשָּׂא, מֵבִין וּמַאֲזִין, מַבִּיט
וּמַקְשִׁיב, לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ, וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר זִכְרוֹנוֹתֵינוּ

אֲרֹשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יָעֲרַב לְפָנֶיךָ, אֵ-ל רָם וְנִשָּׂא, מֵבִין וּמַאֲזִין, מַבִּיט
וּמַקְשִׁיב, לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ, וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר שׁוֹפְרוֹתֵינוּ

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ

נִגּוּן רכ"ט בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

את הניגון 'אתה בחרתנו' הרבי מלך המשיח לימד את החסידים לפנות בוקר של שמחת תורה בשנת תשכ"א, מילות הניגון לקוחות מתוך תפילת מוסף לימים טובים.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ

וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

הֲבֵן יַקִּיר לִי

נִגּוּן ר"מ בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הניגון הוא על הפסוק "הבן יקיר לי", מתוך נבואות ירמיהו. הפסוק מובא בפסוקי הזכרונות בתפילת מוסף של ראש השנה.

הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים,

כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד,

עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם ה'.

נִגּוּן וְנִסְלַח

נִגּוּן רמ"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הניגון הוא על המשפט החותם את הקטע הנאמר בסיום תפילת 'כל נדרי' בליל יום כיפור:

וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה.

דַּרְכְּךָ אֱלֹקֵינוּ

נִגּוּן קצ"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

את הניגון 'דרכך אלוקינו' לימד הרבי מלך המשיח בליל שמחת תורה לפנות בוקר בשנת תשט"ז. מילות הניגון לקוחות מתוך הסליחות בתפילת ערבית של יום-כיפור.

דַּרְכְּךָ אֱלֹקֵינוּ לְהַאֲרִיךְ אַפֶּךָ לָרָעִים וְלַטּוֹבִים, וְהִיא תְּהִלָּתֶךָ.

לְמַעַנְךָ אֱלֹקֵינוּ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ, רְאֵה עֲמִידָתֵנוּ דַּלִּים וְרֵקִים.

נִגּוּן לְשַׁבָּת וְיוֹם טוֹב

נִגּוּן צ"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון זה, הינו ניגון לשבת ויום טוב המיוחס לר' הלל מפאריטש. הניגון במקורו ללא מילים ומצורפות כאן מילים בקשר עם כ"ח ניסן, כדי להקל על זכירת הניגון.

כ"ח ניסן שנת תנש"א
הרבי למזכיר קורא
לומר שיחה אחר תפילת ערבית הוא רוצה

המתח מתגבר בלבבות
המעמד ייזכר לדורות
מילות הרבי כה חודרות
בלב הן נחרטות:

איך את ביאת משיח עוד לא פעלו??
וזעקת עד מתי באמת לא צעקו??

אני את שלי עשיתי
ועכשיו תורכם,
זאת אחריותכם
עשו כל אשר ביכולתכם

רבי לך מבטיח
אעשה כל מה שאוכל
לא אפסיק ולא אנוח
אלחם אכבוש ואפעל

אפרוץ חומות גלות
אפעל להתגלות
מיד נראה אותך
כאן מתגלה

נעמוד נצדיע
בשמחה נריע
יחי מלכינו
לעולם ועד

יְדִיד נֶפֶשׁ

נִגּוּן מ"ז בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הניגון ידיד נפש הושר מספר פעמים על-ידי קבוצת מנגנים מתלמידי ישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש לפני אדמו"ר הרש"ב והניגון מצא חן בעיניו.

ניגון זה, הולחן על הפיוט 'ידיד נפש', שחובר בצפת, על ידי תלמיד האריז"ל המקובל רבי אלעזר אזכרי, מחבר 'ספר חרדים'. פיוט זה נכתב כאקרוסטיכון על שם ה', וכפיוט כיסופין ואהבה לקב"ה.

יָדִיד נֶפֶשׁ אָב הָרַחֲמָן.
מְשׁוֹךְ עַבְדְּךָ אֶל רְצוֹנֶךָ.
יָרוּץ עַבְדְּךָ כְּמוֹ אַיָּל.
יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מוּל הֲדָרֶךָ.
יֶעֱרַב לוֹ יְדִידוּתֶיךָ מִנּוֹפֶת צוּף וְכָל טָעַם:

וָתִיק יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ.
וְחוֹסָה נָא עַל בֵּן אהוּבֶךָ.
כִּי זֶה כַּמֶּה נִכְסוֹף נִכְסַפְתִּי
לִרְאוֹת בִּתְפְאֶרֶת עֻזֶּךָ.
אֵלֶּה חָמְדָה לִבִּי וְחוֹסָה נָּא וְאַל תִּתְעַלָּם:

הָדוּר נָאֶה זִיו הָעוֹלָם.
נַפְשִׁי חוֹלַת אַהֲבָתֶךָ.
אָנָּא אֵ-ל נָא רְפָא נָא לָהּ.
בְּהַרְאוֹת לָהּ נוֹעַם זִיוֶךָ.
אָז תִּתְחַזֵּק וְתִתְרַפֵּא.
וְהָיְתָה לָהּ שִׂמְחַת עוֹלָם:

הָגְלֶה נָא וּפְרוֹס חֲבִיבִי עָלַי אֶת סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ.
תָּאִיר אֶרֶץ מִכְּבוֹדֶךָ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ.
מַהֵר אָהוּב כִּי בָא מוֹעֵד וְחָנֵּנוּ כִּימֵי עוֹלָם:

וְרָאֵה בָנִים

נִגּוּן שמ"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

בין ניגוני חב"ד הרבים ישנם ניגוני שמחה שהם על-פי רוב ניגונים קצרים, המכילים לכל היותר שתיים או שלוש בבות. ניגונים אלו הם קלי תנועה, וחוזרים ונשנים הרבה פעמים בהתלהבות יתירה, המעודדים את הרוח ומעוררים עליזות הנפש ועליצותה.

ניגון ריקוד זה יחד עם ניגון נוסף, מוצאם מחסידי פולין שהיו רגילים לשיר אותן בבתי הכנסת חב"ד בוורשא. ניגונים אלו הגיעו לחב"ד על ידי ר' מענדל גרינברג שהיה סופר סת"ם בווארשה ואביו הישיש ר' אהרן גרינברג מחסידי וורקא, שהיו מנגנים גדולים וממתפללי הבית כנסת חב"ד בוורשא.

יש ששרים ניגון זה על המילים מספר תהלים (פרק קכ"ח, ו):

וְרָאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ, שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב מִנִּיקוֹלַיְיב

נִגּוּן רל״א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

שושנת יעקב הינו ניגון שמח לימי הפורים שחיבר ר' שלום חריטונוב מניקולייב.

שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב צָהֳלָה וְשָׂמֵחָה בִּרְאוֹתָם יַחַד תִּכֶלֶת מָרְדְּכָי: תְּשׁוּעָתָם הָיִיתָ לָנֶצַח. וְתִקְוָתָם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: לְהוֹדִיעַ שֶׁכָּל קוֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ: אָרוּר הָמָן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְּדִי. בָּרוּךְ מָרְדְּכַי הַיְהוּדִי. אֲרוּרָה זֶרֶשׁ אֵשֶׁת מַפְחִידִי. בְּרוּכָה אֶסְתֵּר בַּעֲדִי. אֲרוּרִים כָּל הָרְשָׁעִים. בְּרוּכִים כָּל הַצַּדִּיקִים. וְגַם חַרְבוֹנָה זָכוּר לַטּוֹב:

אוּ וַאדְיֶע

נִגּוּן שכ"א (וְנִגּוּן שכ"ב) בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

אִי וָאדְיֶע הוא ניגון חסידי תוסס שהושר על ידי חסידי חב"ד בברית המועצות בתקופת השלטון הקומוניסטי. נגון זה מושר בהזדמנויות שמחה ובפרט בשמחת תורה.

מילות הניגון משדרות מסירות נפש עזה וביטחון עצום ללא חת שהיו לחם חוקם היומיומי של חסידי חב"ד באותם שנים קשות.

נוסחא נוספת לניגון זה, ללא המילים ברוסית ובשינויים קלים מופיעה כניגון שכ"ב בספר הניגונים, ונקרא 'ניגון לשמחת תורה'.

הניגון במקורו בשפה הרוסית, ואנו הוספנו תרגום לעברית.

אִי וַאדְיֶע	גַּם בָּמַיִם
מִי נְיֶע אוטוֹנִים,	גַּם בָּאֵשׁ
אִי וַאגנְיֶע	לֹא נִטְבָּע
מִי נְיֶע זְנַרִים.	לֹא נִשָּׂרֵף.

תְּרַנֵּנָה שְׂפָתַי

נִגּוּן שי"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הניגון תרננה שפתי הינו ניגון עליז שהגיע מהעיר ניקולייב.

לכבוד יום הולדתו השבעים של הרבי, התאימו למנגינה זו את המילים מפרק התהלים האישי החדש של הרבי - פרק ע"א.

הניגון נרשם מפי החסיד ר' שמואל בצלאל אלטהויז.

תְּרַנֵּנָה שְׂפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה לָּךְ, וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ.

גַּם לְשׁוֹנִי כָּל הַיּוֹם, תֶּהְגֶּה צִדְקָתָךְ, כִּי בֹשׁוּ כִּי חָפְרוּ, מְבַקְשֵׁי רָעָתִי.

נִגּוּן הַתְּוַעֲדוּת

נִגּוּן רפ"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון זה, הוא אחד מקבוצת הניגונים המופיע בספר הניגונים כניגוני התוועדות. אנו נלמד את הניגון בגירסא איטית יותר מכפי שמופיע בספר הניגונים.

(המלים מ'סדר הושענות' ל'הושענא רבה' ונוספו לשם שינון הניגון בלבד).

תִּ**תְּ**נֵנוּ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה. תְּ**שִׁ**יבֵנוּ אֶל הַחֶבֶל וְאֶל הַנַּחֲלָה. תְּ**רו**ֹמְמֵנוּ לְמַעְלָה לְמָעְלָה. תְּ**קַ**בְּצֵנוּ לְבֵית הַתְּפִלָּה.

תַּ**צְ**יבֵנוּ כְּעֵץ עַל פַּלְגֵי מַיִם שְׁתוּלָה. תְּ**פְ**דֵּנוּ מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה. תְּ**עַ**טְרֵנוּ בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה. תְּ**שַׂ**מְּחֵנוּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה.

תְּ**נַ**הֲלֵנוּ עַל מֵי מְנוּחוֹת סֶלָה. תְּ**מַ**לְּאֵנוּ חָכְמָה וְשִׂכְלָה. תַּ**לְ**בִּישֵׁנוּ עוֹז וּגְדֻלָּה. תַּ**כְ**תִּירֵנוּ בְּכֶתֶר כְּלוּלָה.

תְּ**יַ**שְּׁרֵנוּ בְּאֹרַח סְלוּלָה. תְּ**טָ**עֵנוּ בְּיוֹשֶׁר מְסִלָּה. תְּ**חָ**נֵּנוּ בְּרַחֲמִים וּבְחֶמְלָה. תַּ**זְ**כִּירֵנוּ בְּמִי זֹאת עוֹלָה.

תּ**וֹ**שִׁיעֵנוּ לְקֵץ הַגְּאֻלָּה. תְּ**הַ**דְּרֵנוּ בְּזִיו הַמּוּלָה. תַּ**דְּ**בִּיקֵנוּ כְּאֵזוֹר חֲתוּלָה. תְּ**גַ**דְּלֵנוּ בְּיָד הַגְּדוֹלָה.

תְּ**בִ**יאֵנוּ לְבֵיתְךָ בְּרִנָּה וְצָהֳלָה. תְּ**אַ**דְּרֵנוּ בְּיֶשַׁע וְגִילָה. תְּ**אַ**מְּצֵנוּ בְּרֶוַח וְהַצָּלָה. תְּלַבְּבֵנוּ בְּבִנְיַן עִירְךָ כְּבַתְּחִלָּה.

תְּעוֹרְרֵנוּ לְצִיּוֹן בְּשִׂכְלוּלָהּ. תְּזַכֵּנוּ בְּנִבְנָתָהּ הָעִיר עַל תִּלָּהּ. תַּרְבִּיצֵנוּ בְּשָׂשׂוֹן וְגִילָה. (הוֹשַׁע נָא)

תְּחַזְּקֵנוּ אֵ-לֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה. (הוֹשַׁע נָא)

נִגּוּן לְהִתְוַעֲדוּת מִנִיקוֹלַיֶיב

נִגּוּן רצ"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניקולייב הינה העיר בה נולד הרבי. סבו של הרבי - הרב מאיר שלמה ינובסקי, שהיה חסידו של הרבי הרש"ב שימש שם כרב.

הרבה מניגוני חב"ד באים מעיר זו שעיר זו היתה מפורסמת בניגוניה.

ניגון זה הינו ניגון התוועדות בעל רגש רב, יש אומרים שהיו נוהגים לנגון ניגון זה כהכנה לאמירת חסידות אצל הרבי הרש"ב. יש אומרים שזהו ניגון שחיבר החסיד ר' הלל פאריטש.

אַבְרָהָם'נְיוּ אָבִינוּ

נִגּוּן רס"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

אברהם ניו אבינו (טאטעניו) הינו ניגון בשפה הרוסית שתוכנו הוא פניה ובקשה לאברהם אבינו שיתפלל וימליץ טוב להקב"ה על בניו, בני ישראל שסובלים, נטבחים ונהרגים ולהשיבם לארץ ישראל. הבקשה גם מופנית לשאר האבות, יצחק ויעקב. בהמשך פונה השיר לעשיו בטענה למה חומס וגוזל את הכל מבני ישראל ומענה אותם בכל מיני עינויים. סופו שהוא עצמו יפול בפח.

הניגון היה מושר בפי חסידי חב"ד בעיר קלימוביץ' ונרשם מפי החסיד ר' שמריהו פלדמן מכפר חב"ד.

אַבְרמֻנְיוּ, בּאַטְקַא נאַשׁ! צְ'טוֹ טִי נֶיע מוֹלִישׁ, צְ'טוֹ טִי נֶיע פּרוֹסִישׁ, צְ'טוֹ טִי נֶיע פּרוֹסִישׁ בּ-גַּא זאַ נאַס? צְ'טוֹבִּי וִיקוּפִּיטִי, צְ'טוֹבִּי וִיזְווֹלִיטִי, לארצנו נאַשׁ, לארצנו נאַשׁ.

אַבְרָהָם, אַבָּא שֶׁלָּנוּ! מַדּוּעַ אֵינְךָ מִתְפַּלֵּל? מַדּוּעַ אֵינְךָ מְבַקֵּשׁ מֵה' עֲבוּרֵנוּ? כְּדֵי שֶׁיִּפְדֶּה אוֹתָנוּ, כְּדֵי שֶׁיַּצִּיל אוֹתָנוּ, לְאַרְצֵנוּ שֶׁלָּנוּ לְאַרְצֵנוּ שֶׁלָּנוּ.

יצחק, בּאַטקאַ נאַשׁ! צְ'טוֹ טִי נֶיע מוֹלִישׁ, צְ'טוֹ טִי נֶיע פּרוֹסִישׁ, צְ'טוֹ טִי נֶיע פּרוֹסִישׁ בּ-גַּא זאַ נאַס? צְ'טוֹבִּי וִיקוּפִּיטִי, צְ'טוֹבִּי וִיזְווֹלִיטִי, לארצנו נאַשׁ, לארצנו נאַשׁ.

יִצְחָק, אַבָּא שֶׁלָּנוּ! מַדּוּעַ אֵינְךָ מִתְפַּלֵּל? מַדּוּעַ אֵינְךָ מְבַקֵּשׁ מֵה' עֲבוּרֵנוּ? כְּדֵי שֶׁיִּפְדֶּה אוֹתָנוּ, כְּדֵי שֶׁיַּצִּיל אוֹתָנוּ, לְאַרְצֵנוּ שֶׁלָּנוּ לְאַרְצֵנוּ שֶׁלָּנוּ.

יעקב, בּאַטקאַ נאַשׁ! צְ'טוֹ טִי נֶיע מוֹלִישׁ, צְ'טוֹ טִי נֶיע פּרוֹסִישׁ, צְ'טוֹ טִי נֶיע פּרוֹסִישׁ בּ-גַּא זאַ נאַס? צְ'טוֹבִּי וִיקוּפִּיטִי, צְ'טוֹבִּי וִיזְווֹלִיטִי, לארצנו נאַשׁ, לארצנו נאַשׁ.

יַעֲקֹב, אַבָּא שֶׁלָּנוּ! מַדּוּעַ אֵינְךָ מִתְפַּלֵּל? מַדּוּעַ אֵינְךָ מְבַקֵּשׁ מֵה' עֲבוּרֵנוּ? כְּדֵי שֶׁיִּפְדֶּה אוֹתָנוּ, כְּדֵי שֶׁיַּצִּיל אוֹתָנוּ, לְאַרְצֵנוּ שֶׁלָּנוּ לְאַרְצֵנוּ שֶׁלָּנוּ.

עשיו-ניו, זַ'אִיְדְקַנַשׁ, זַצֶם טִי מוּצִ'יש, מוּצִ'יש נַש זְ' חְלְיֶבּ סְיֶדַיֶשׁ, וסְיוּ ווֹדְקוּ וִיפִיוַיֶשׁ, וְסְיֶע דֶינְגוּ זַבִּירַיֶשׁ, פְּרַפַּדוֹשׁ זַא נַאס פְּרַפַּדוֹשׁ זַא נַאס

עָשָׁיו-נְיוּ דּוֹדֵנוּ! לָמָּה תַּצִּיק? לָמָּה תַּצִּיק לָנוּ? אֶת הַלֶּחֶם אוֹכֵל לָנוּ, אֶת הַמַּשְׁקֶה שׁוֹתֶה לָנוּ, אֶת הַכֶּסֶף גּוֹזֵל לָנוּ... עוֹד תֵּעָנֵשׁ עַל כָּךְ!

נִגּוּן הִתְוַעֲדוּת שָׂמֵחַ

נִגּוּן ער״ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

מנגינה בת שתי בבות, שזקני החסידים היו שרים בעת התוועדות. במנגינה יש כמין תנועת תביעה לחשבון הנפש וכו', ומסקנה שצריך להיות שינוי לטוב וכו'.

הניגון הינו ללא מילים, המלים הם לצורך זכירת הניגון בלבד.

הַיּוֹם!

בְּרֶגַע זֶה מַמָּשׁ, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ

מַקְרִיבִים הַכֹּהֲנִים קוֹרְבָּן.

אִם בְּקוֹלוֹ תִּשְׁמָעוּ

וְאָנוּ כְּבָר שָׁמַעְנוּ

וּבְעֶזְרַת נָשִׁים, אַלְפֵי אַנָּשִׁים

הִנֵּה זֶה כְּבָר מָשִׁיחַ בָּא

לִדְבַר הַמֶּלֶךְ מַקְשִׁיבִים.

זֶה לֹא שֶׁהוּא יָבוֹא

אֶלָּא שֶׁהוּא כְּבָר בָּא

הַמְּשִׁימָה כְּבָר הוּשְׁלְמָה

"וַיִּטַּע אֹשֶׁל" בְּגִימַטְרִיָּא 'בֵּית חָבָ"ד'

נִגּוּן ???? בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

אֲנַחְנוּ מְקִימִים
בָּתֵּי חַבַּ"ד רַבִּים
הָרַבִּי כָּךְ הוֹרָה לַחַסִידִים,
בְּכָל פִּינָה וְצַד
יָקוּם כָּאן בֵּית חַבַּ"ד
תּוֹרָה תְּפִילָה וּגְמַ"ח לְכָל אֶחָד.

וַיִּטַּע אֹשֶׁל בִּבְאֵר שֶׁבַע אָבִינוּ אַבְרָהָם,
בֵּית חַבָּ"ד הֵקִים בְּפִנָּה נִידַחַת בָּעוֹלָם,
אֶת ה' עָבַד לֹא הִתְפַּעֵל מִשּׁוּם אָדָם,
כָּךְ הוּא הִשְׁפִּיעַ עַל כֻּלָּם.

גַּם אֲנַחְנוּ כָּאן נָקִים הָרְבֵּה בָּתֵּי חַבַּ"ד
נַשְׁפִּיעַ עַל חָבֵר שֶׁיִּתְפַּלֵּל וְגַם יִלְמַד
נַעֲזוֹר לִיהוּדִי, נוֹשִׁיט לוֹ אֶת הַיָּד
- כָּכָה נִהְיֶה לְעָם אֶחָד.

גַּם אֲנַחְנוּ כָּאן, חֲסִידֵי חַבָּ"ד,
בֵּית חַבָּ"ד נָקִים בְּפִנָּה נִידַחַת בָּעוֹלָם,
חֲסִידוּת נָפִיץ וּנְלַמֵּד אֶת כֻּלָּם,
כָּךְ נָבִיא מָשִׁיחַ לָעוֹלָם!

הַרְנִינוּ גוֹיִם

נִגּוּן רנ"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הניגון הרנינו גוים עמו מקורו בעיר נעוועל שברוסיה והובא לרבי בשנת תשכ"ט על ידי ר' פרץ חן.

השיר נלקח משיר איכרים רוסים ששרו על השתיה החריפה... חסידים תרגמו זאת בעבודת ה' להבעת תקווה ובטחון כי ה' ייתן לנו שפע, למרות שאין לנו "מזומנים" (תורה, עבודה, מצוות ומעשים טובים) לשלם בתמורה. אך בחסדו יתברך יתן ב"הקפה".

מכאן גם הקשר לפסוק המבשר על העתיד לבוא בגאולה השלימה.

וואָס זָאל מֶען זָארְגֶען,	לָמָּה לָנוּ לִדְאֹג,
וואָס וועט זַיְין מָארְגֶען,	מָה יִהְיֶה מָחָר,
אַז דֶער שֵׁיינְקֶער וִויל אוּנְז בָּארְגֶען,	אִם הַמּוֹכֵר יִתֵּן לָנוּ בְּהַקָּפָה,
עֶס וֶועט דָאך זַיְין,	הֲרֵי יִהְיֶה,
בּרַאנְפְען אָדֶער וַיְין,	יֵין-שָׂרָף אוֹ יַיִן,
נֶעמֶען מִיר אַ קֶעלֶעשִׂיק אַרַיְין.	וְנוּכַל לִשְׁתּוֹת כּוֹסִית .
"הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם עַבָדָיו יִקּוֹם	"הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם עֲבָדָיו יִקּוֹם
וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִיפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ"	וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ"

נִיֶע חַאדִי

נִגּוּן רס"ד בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

זהו ניגון בשפה הרוסית. ניגון זה הינו ניגון רס"ד בספר הניגונים (לפנינו הושלם החסר שם).

הניגון מתאר דו-שיח בין אב לבנו מתקופת ראשית התפשטות תורת החסידות. האב הנו מתנגד ורוצה לשכנע את בנו שהפך לחסיד, לסור מדרכו החדשה ולחדול מנסיעותיו לרבי מליובאוויטש. האב מבטיח לבנו מתנות שונות כשיקיים את רצונו, ומאידך מאיים עליו במלקות באם יסרב. אולם הבן הצעיר שלבו נלהב לדרך החסידות דוחה על הסף כל הבקשות והמתנות של אביו, ומצהיר שדעתו איתנה להמשיך בנסיעותיו אל הרבי.

חסידים נהגו לשיר ניגון זה בחג הגאולה, י"ט כסלו.

נִיֶע חאַדִי טִי מַי סִינוֹק אל תלך, בני יקירי
נִיֶע חאַדִי טִי מַי דְרוּזְ'וֹק אל תלך, בני אהובי
יאַ טִיבְּיֶע שׂאַפוֹצְ'קַא קוּפְלַאיו אני לך אקנה כובע חדש
יא טִיבְּיֶע שאַפוֹצְ'קַא קוּפְלַאיו אני לך אקנה כובע חדש.

יא טְבוֹיו שאַפוֹצְ'קַא נִיֶע חאַצ'וּ הכובע ממך אני לא רוצה
אוּב לְיוּבאַוִיטְשׁ יאַ פאַיְדוּ ולליובאוויטש אני יוצא
דֶעדַא ראַבִּינַא פוֹסְמאַטְרוּ הסבא, הרבי, אותו אראה.
אהה.. ראַבִּינַא... אהה ראַבִּינַא אהה... הרבי... הרבי

נִיֶע חאַדִי טִי מַי סִינוֹק אל תלך, בני יקירי
נִיֶע חאַדִי טִי מַי דְרוּזְ'וֹק אל תלך, בני אהובי
יאַ טִיבְּיֶע בּוּטִיקִי קוּפְלַאיו אני לך אקנה מגפיים טובות
יאַ טִיבְּיֶע בּוּטִיקִי קוּפְלַאיו אני לך אקנה מגפיים טובות.

יאַ טְבוֹיו בּוּטִיקִי נִיֶע חאַצ'וּ המגפיים ממך אני לא רוצה
אוּב לְיוּבאַוִיטְשׁ יאַ פאַיְדוּ ולליובאוויטש אני יוצא
דֶעדַא ראַבִּינַא פוֹסְמאַטְרוּ הסבא, הרבי, אותו אראה.
אהה.. ראַבִּינַא... אהה ראַבִּינַא אהה... הרבי... הרבי

נִיָע חאַדִי טִי מַי סִינוֹק	אל תלך, בני יקירי
נִיָע חאַדִי טִי מַי דְרוּזׂ'וֹק	אל תלך, בני אהובי
יאַ טִיבְּיָע סְטוֹ פּאַלָק אוֹקְלאַדוּ	מאה מלקות - אתה תקבל
יאַ טִיבְּיָע סְטוֹ פּאַלָק אוֹקְלאַדוּ	מאה מלקות - אתה תקבל
יא טְבוֹיוּ סְטוֹ פּאַלָק פּוֹלוּצ'וּ	מאה מלקות - אני אקבל
אוּב לְיוּבּאַוִיטְשׁ יאַ פּאַיְדוּ	ולליובאוויטש אני אלך
דָעדַא ראַבִּינַא פּוֹסְמאַטְרוּ	הסבא, הרבי, אותו אראה.
אהה.. ראַבִּינַא... אהה ראַבִּינַא	... הרבי... הרבי

תִּקְעוּ בַּחוֹדֶשׁ

נִגּוּן ע' בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

זהו אחד מהניגונים הרבים הנקראים 'ניגון לשבת ויום טוב', המלאים רגש וספוגים מהתבוננות המוח והתפעלות הלב, המושרים בפי חסידי חב"ד מידי שבת בשבתו.

פעמים רבות, מושר ניגון זה בפי החסידים עם המילים "תקעו בחודש, בחודש השביעי, שובה ישראל". ההסבר לכך הוא: כאשר חזרו החסידים משהותם אצל הרבי בחודש החגים - חודש תשרי, ביקשו מהם שיחזרו משהו אותו שמעו מהרבי.

היו כאלה שלא ידעו לחזור את כל המאמרים אבל את ה'דיבור המתחיל' של מאמרי ראש השנה ושבת תשובה הם חזרו עם הניגון הזה.

"תִּקְעוּ בַּחוֹדֶשׁ...",

"בַּחוֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי...",

"שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל...".

וּפָרַצְתָּ – "דוּבְּרַאָווּנֶער נִגּוּן" – הַנִּגּוּן מִדּוּבְּרוֹבְנָה

נִגּוּן קמ"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון זה הביאו לליובאוויטש חסידי חב"ד מהעיר דובראוונא, והוא נמנה בין הניגונים החסידיים העתיקים, והוא מארש שמח.

בשנת תשח"י כאשר הרבי עורר רבות שהפצת המעיינות חוצה צריכה להיות באופן של 'ופרצת', הרבי נתן הצעה שחברת ניח"ח, האחראים על נגוני חסידי חב"ד, יתאימו למלים ניגון, אז התאימו לכך את המלים, ומאז מושר שיר זה לעתים קרובות בהתוועדויות חסידים וכן אצל הרבי בהתוועדויות.

"וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפוֹנָה וָנֶגְבָּה"

בְּסִיסְמַת וּפָרַצְתָּ

נִגּוּן שו"ט בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

בסיסמת ופרצת - שיר שאומץ ע"י תלמידי רשת "אהלי יוסף יצחק ליובאוויטש" כהמנון שלהם.

בְּסִיסְמַת וּפָרַצְתָּ נִצְעַד בְּעוֹז,

עִם הָרַבִּי נֵלֵךְ בְּעוֹז.

חֲסִידֵי חַבָּ"ד אָנוּ,

תַּלְמִידֵי הָרַבִּי אַשְׁרֵנוּ.

יְדִידִי רוֹעֵי מְקִימִי

נִגּוּן ש"י בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

שיר שחברו רבי ישראל נג'ארה על אורך הגלות. בליובאוויטש שרו את השיר (שיש לו בתים נוספים) במנגינה זו.

מסופר שבשנת האבילות של כ"ק אדמו"ר מהר"ש, היו בניו (הרבי הרש"ב ואחיו הרז"א) שרים את השיר הזה ועיניהם זלגו דמעות כשהגיעו למלים "על מי נטשת מעט הצאן".

יְדִידִי רוֹעֵי מְקִימִי — שׁוּב לָאֵסֹף נִדָּחֶיךָ

מִמְּרוֹמַס אַנְשֵׁי לָצוֹן — כִּי הֵם זָרַע אֲהוּבֶיךָ

הַגִּידָה נָא לִי אַתָּה — רְאֵה אֶת שְׁלוֹם אַחֶיךָ

עַל מִי נָטַשְׁתָּ מְעַט הַצֹּאן — וְגַם אֶת שְׁלוֹם הַצֹּאן

הַנִּגּוּן מִפּוֹלְטָבָה

נִגּוּן מ"ה בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הרב החסיד והרה"ג ר' יעקב מרדכי בעזפאלאוו (י"ב אייר תרט"ו - ל' תשרי תרע"ו), רב בעיר פאלטאווא, מי שהיה מהחסידים המפורסמים של כ"ק אדמו"ר מוהר"ש וכתב הנחות של מאמריו, הוא למד בחברותא עם כ"ק אדמור מוהרש"ב נ"ע ואחר כך הפך לחסידו, היה מתפלל בנעימה ובדבקות חב"ד עם הניגון הזה, המלא רגש ורעידת הנשמה.

וְהִיא שֶׁעָמְדָה

נִגּוּן ק"צ בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

והיא שעמדה הוא ניגון שלימד הרבי בשנת תשט"ו, מילותיו לקוחות מנוסח ההגדה של פסח. חלקו הראשון של הלחן, מביע רגשי מרירות מלחץ ועוני הגלות חלקו השני מביע שמחה, אומץ וביטחון בניצחון על שונאי ישראל ומחרפי השם, ובקיום העם היהודי.

בהתוועדות ליל ב' חג הפסח שנת תשט"ו, אחר עריכת הסדר, ערך הרבי התוועדות - כבכל שנה - ובעיצומה שאל מי מכיר את הניגון 'והיא שעמדה', כשהתברר שהקהל אינו מכיר את הניגון - ניגן אותו הרבי בעצמו. לאחר מכן כשראה שהקהל טרם למד את הניגון אמר הרבי: "ס'איז א פיינער ניגון" [=זהו ניגון יפה], ושר את הניגון שוב מספר פעמים כדי ללמדו את הקהל.

וְהִיא שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ, שֶׁלֹּא אֶחָד בִּלְבָד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ

אֶלָּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם

מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ

נִגּוּן קפ"ח בְּסֵפֶר הַנְּגוּנִים

הניגון ממצרים גאלתנו הינו ניגון שמחה המורכב משתי בבות. קצבו של הניגון מהיר, במהלך הניגון "חוזרים וכופלים הבבות כמה פעמים ובכל פעם בקול רם והתלהבות יותר" (ספר הניגונים).

מילות הניגון לקוחות מנוסח התפילה של תפילת שחרית, מתוך הברכה הנאמרת אחרי קריאת שמע לפני שמונה-עשרה.

הרבי התבטא על הניגון: "כשאומרים-מנגנים ממצרים גאלתנו מבית עבדים פדיתנו" - צריך כל אחד לעשות התלוי בו לצאת מ"מצרים" ו"בית עבדים": שלו, ואז, יעזור לו השם יתברך ויוציאנו מה"מצרים" וה"בית עבדים"".

מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ

מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, מִמִּצְרַיִם, מִמִּצְרַיִם

עַל אַחַת

נִגּוּן קצ"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון זה הוא על חרוז הסיום של הפיוט "כמה מעלות טובות למקום עלינו" (מתוך ההגדה של ליל סדר פסח), העוסק בחסדי הבורא עם בני ישראל.

למילים אלו הולחן ניגון שמח שנרשם מפי החסיד ר' שמעון אריה גרינברג (נוסח דומה של הניגון מושר בחסידות קרלין).

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, טוֹבָה כְּפוּלָה וּמְכֻפֶּלֶת לַמָּקוֹם עָלֵינוּ

– שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם.

תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ

נִגּוּן ק"ב בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון חב"ד ישן מתקופת אדמו"ר הזקן (ויש אומרים שחברו אדמו"ר הזקן בעצמו) המעורר לתשובה.

(ישנו ניגון דומה שנתחבר דורות אחר כך על המלים "בך בטחו אבותינו").

"תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם"

(תהלים, צ,ג)

אָבֵן אַתָּה

נִגּוּן ק"ה בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון זה הינו תנועה של דביקות הנשמה והשתפכות הנפש בהפלאת הבורא יתברך שמתבטאת במילים "אתה א-ל מסתתר", הפירוש הפנימי של מלים אלו הוא, שאף שבגלוי הקב"ה מסתתר ולא רואים אותו, אך האמת שהוא נמצא ומסתתר בכל חלק של העולם.

זהו ניגון מתקופתו של כ"ק אדמו"ר מהר"ש.

"אָכֵן אַתָּה אֵ-ל מִסְתַּתֵּר..."

(ישעיהו, מה, טו)

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם

נִגּוּן רנ"ז בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון רבונו של עולם הינו ניגון חב"די עתיק, המושר בהתוועדויות חסידים בעת התעוררות.

"רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, דוּ בִּיסְט דָאךְ אוּנְזֶער פָאטֶער, אוּן מִיר זַיְינֶען דַיְינֶע קִינְדֶער"

(= רבונו של עולם, אתה הרי אבינו ואנו ילדיך).

נִגּוּן אַרְבַּע בָּבוֹת

נִגּוּן א' בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון ארבע בבות הוא הניגון החשוב והעמוק מבין ניגוני חסידות חב"ד. את הניגון חיבר אדמו"ר הזקן בהיותו אצל רבו, המגיד ממעזריטש ולאחר התמנותו לרבי שיפרו.

לניגון ארבעה 'בתים' המכונים בבות, המקבילים לארבעת העולמות הרוחניים; אצילות, בריאה, יצירה ועשיה. כל תנועות הניגון מכוונות לעניינים רוחניים ולכן נזהרים לנגנו בדייקנות גדולה ורק במועדים וזמנים שמחה מיוחדים.

בין הזמנים המתאימים לניגון ד' בבות: שלושה רגלים, פורים, י"ט כסלו, י"ב תמוז, חודש אלול, ימי הסליחות וכן בשעת החופה. אדמו"ר הרש"ב התבטא שי"ט כסלו הוא ראש השנה לניגון ארבע בבות. כמו כן מנגנים בשמחות ברית מילה, בר מצוה, ובסעודת החתונה.

מקובל בשם הצמח צדק, שבימות החול (מלבד הזמנים האמורים), נגינתו עלולה לעורר קיטרוגים ח"ו.

הרבי המהר"ש: "בעת שמנגנים נגונו של הרבי הזקן זהו זמן המוכשר לתשובה, מפני שאז עת רצון למעלה".

אדמו"ר הריי"צ: "בידינו הבטחה שכאשר ינגנו את הניגון מתי שיהיה והיכן שיהיה, ישמע זאת הרבי (אדמו"ר הזקן) וירגיש, באיזה מדריגות גבוהות שרק יהיה. אלא שזה תלוי בהכנות המקבל".

כשמנגנים ניגון זה אצל הרבי בהתוועדויות, הוא מדגיש שינגנוהו במתינות גדולה וברצינות עמוקה.

על הבבא הרביעית חוזרים, שלוש פעמים.

עָזְרֵנִי אֵ־ל חַי

נִגּוּן רס"ה בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

עזרני א-ל חי הינו ניגון המעורר לתשובה הנפוץ בקרב עדות המזרח והוכנס על ידי הרבי ל'ספר הניגונים' החב"די. מילותיו נכתבו על ידי הרב רפאל ענתבי מפייטני חלב.

הפעם הראשונה בה ניגנו ניגון זה לפני הרבי, היה בשנת תשי"ג, כאשר הרב נ'סן פינסון חזר בפעם הראשונה משליחותו במרוקו. הרבי כיבד אותו לשיר מ"זמרת הארץ", והוא בחר בניגון זה.

עָזְרֵנִי אֵ־ל חַי לְהַכְנִיעַ,
אֶת יֵצֶר הַמְפַתֶּה הַמֵּרִיעַ.

דַּלְתֵי תְשׁוּבָה חַי פְּתַח לִי,
כִּי שַׁבְתִּי מֵחֶטְאִי וּמַעֲלִי.

מִבִּלְתְּךָ אֵין מוֹשִׁיעַ לְהוֹשִׁיעֵנִי.
אוֹדֶה עֲלֵי פְּשָׁעַי, אַתָּה תִשָּׂא עֲוֹנִי.

אָנָּא צוּרִי שְׁמַע קוֹלִי, מַהֵר עֲנֵנִי.
אוֹדֶה עֲלֵי פְּשָׁעַי, אַתָּה תִשָּׂא עֲוֹנִי.

סוֹד יְמִינְךָ הַפְּשׁוּטָה,
לְקַבֵּל אֶת נֶפֶשׁ הַמִּתְחָרְטָה.

וְלֹא תוֹסִיף עוֹד תֶּחֱטָא אֵלֶיךָ קוֹנִי.
הַרְחֶק נָא מֵעָלֶיהָ, חֶבְרַת כַּת הַצְּפוֹנִי.

נִגּוּן מִסְלָאוִיטָא

נִגּוּן מ"א בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

מיוחס לאחים הרבנים שפירא, בניו של הרב פנחס מקוריץ שהיו בעלי בית הדפוס בסלאויטא.

חסידים מספרים שכאשר אירע הסיפור הידוע שאסרו אותם עקב הלשנה, נגזר עליהם עונש מלקות בין שתי שורות של חיילים. בשעה שעברו בין שורות החיילים, נגנו הרבנים את הניגון הזה, שמבטא התרוממות הנפש ותוקף של 'גאון יעקב' ובטחון חזק בקב"ה.

לפי המסופר, במהלך העונש, כשנפלה הכיפה לאחד האחים, נעמד במקומו ולא המשיך לפסוע למרות שהחיילים המשיכו להכותו.

המילים לצורך הכרת הניגון בלבד.

הַשּׁוּרָה עוֹמֶדֶת אֲרֻכָּה
הַשּׁוֹטִים מוּכָנִים לִשְׁרֹק שְׁרִיקָה
הַלֵּב מְפַרְפֵּר
הַפַּחַד נוֹרָא
מְשׁוּרָה כָּזוֹ קָשֶׁה לָצֵאת בְּהַכָּרָה

אַיֵּיי הַשּׁוֹט צוֹלֵף,
חוֹתֵךְ בַּבָּשָׂר הַחַי,
עוֹד פֶּצַע
עוֹד חֲבוּרָה,
צָרִיךְ רַק לִגְמֹר, לְסַיֵּם אֶת הַשּׁוּרָה.

אֲבָל מָה קוֹרֶה פֹּה פִּתְאוֹם?
לָמָּה הוּא נֶעֱמַד דֹּם?
הַלֵּב מְפַרְפֵּר
הַפַּחַד נוֹרָא
מְקַבְּלִים עוֹד מַכּוֹת!

אֲבָל מָה קוֹרֶה פֹּה פִּתְאוֹם?
לָמָּה הוּא נֶעֱמַד דֹּם?
אֲפָסִים הַסִּכּוּיִים
לָצֵאת מִפֹּה חַיִּים!

אֲהָהּ! הַכִּפָּה הִיא שֶׁנָּפְלָה,
עַל הָרִצְפָּה מֻנַּחַת לָהּ.
הִיא זוֹ שֶׁמְּעַכֶּבֶת אֶת הַתְּנוּעָה,
בִּלְעָדֶיהָ לֹא יָזוּז כִּמְלוֹא נִימָה.
X2

יְהוּדִי חָסִיד אֲנִי,
שׁוּם דָּבָר לֹא יָזִיז אוֹתִי
בְּלִי כִּפָּה לֹא אֶצְעַד
אֶפְלוּ צַעַד אֶחָד!
X2

לְכַתְּחִלָּה אֲרִיבָּער

נִגּוּן ק"פ בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

אודות ניגון זה מסופר: בסוף ספר "הון עשיר" - לבעל "משנת חסידים" - יש שיר רשום בתווי נגינה. הרבי מהר"ש קראם, ואמר שהניגון הרשום עורר אותו על ניגון ואז ניגן ניגון זה.

הרבי למד את הניגון הזה מפי סבו, רבי מאיר שלמה הלוי ינובסקי, שהיה בעל חוש גדול בנגינה, והיה מה'יושבים' אצל אדמו"ר מהר"ש עצמו. ניגון זה ידוע גם בשם "ניגון איינס צוויי דריי פיר", כיוון שתווי הניגון בחלק השני, הם לפי ארבע תנועות. שם נוסף לניגון, הוא "ניגון אין סוף".

ישנן מספר הקלטות בהן שומעים את הרבי מנגן את הניגון, ניתן להבחין בכמה שינויים דקים אבל קבועים - בין הנוסח שבספר הניגונים לבין הנוסח של הרבי, כולל שינוי קבוע בבבא הראשונה בניגון.

לפנינו מילות עזר ללימוד וזכירת הניגון "לכתחילה אריבער", ומצורפת לצורך הכרת הניגון בלבד.

אִי,אִי,אִי,אַי

הָעוֹלָם אוֹמֵר כְּדַאי

אִי,אִי,אִי,אַי

לְצָעוֹד כָּרָגִיל וְדַי

אַךְ אֲנִי אוֹמֵר אַחֶרֶת

רַק מִלְּמַעְלָה לְכַתְּחִילָה

לְכַתְּחִילָה אַרִיבָּער

אִי,אִי,אִי,אַי

תִּפְאֶרֶת הִיא דַּרְכּוֹ

אִי,אִי,אִי,אַי

לַכֹּל מָסַר עַצְמוֹ

כֻּלָּנוּ כָּאן כְּמוֹהוּ נִצְעַד

לְכַתְּחִלָּה אַרִיבָּער

לַגְּאֻלָּה לָעַד!

ר' שְׁמוּאֵל, מה' שְׁאִילְתִּיו

כָּךְ נִקְרָא עַל יְדֵי אָבִיו

כְּיֶלֶד קָטָן גַּם בְּמִשְׂחָק,

שִׁנֵּן בַּעַל פֶּה פִּרְקֵי תַּנַ"ךְ

תִּפְאֶרֶת שֶׁבְּתִפְאֶרֶת,

כָּךְ דַּרְכּוֹ נִשְׂזֶרֶת

גְּלָה לוֹ הַצֶּמַח צֶדֶק

אֶת סוֹד הַחִתַּ"ת

וְכָךְ צַעַד לְלֹא חַת.

קוֹל בַּיָעַר

נִגּוּן כ"ג בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

הניגון קול ביער הינו ניגון השתפכות הנפש על גלות השכינה וגלות ישראל. יש בו ארבעה בתים כשבין כל בית ישנו פזמון. כל בית מושר בשלוש שפות; לשון-הקודש, אידיש ואוקראיינית. לפי המסורה היה הסבא משפולי (או באידיש ה"שפאלער זיידע") מנגן ניגון זה קודם קריאת שמע שעל המיטה או לפני תיקון חצות.

קוֹל בַּיָעַר אָנוֹכִי שׁוֹמֵעַ אָב לַבָּנִים אוֹי קוֹרֵא

אהא / א גְעשְׁרֵיי אוּן אַ גָעוַואלְד אוּן אַ גָעפִילְדָער אַ פָאטֶר אִין וַואלְד זוּכְט דָאך זַיְינָע קִינְדָער.

בָּנַי בָּנַי הֵיכָן הֲלַכְתֶּם אַשֶׁר עָלַי כָּךְ שָׂכַחְתֶּם / קִינְדָער קִינְדָער וואו זַיְיט אִיהְר גְעוָוזָען וָואס אוֹיף מִיר הָאט אִיהר שׁוִין פַאְרגָעסָן.

בָּנַי בָּנַי לְכוּ לְבֵיתִי כִּי לֹא אוּכַל לָשֶׁבֶת יְחִידִי

בְּבֵיתִי / קִינְדָער קִינְדָער קוּמְט צוּ מִיר אַהֵיים וָוארום מִיר אִיז אוּמְעטִיג צוּ זִיצָען אַלֵיין.

אָבִינוּ אָבִינוּ אֵיךְ נֵלֶךְ כִּי הַשּׁוֹמֵר עוֹמֵד בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ / פָאטָער פָאטָער וווּ קָענָען מִיר גָעהָן צוּ דִיר אַז דָער שׁוֹמֵר שְׁטָהעְט דָאך בַּיי דָער טִיר.

הרב פרץ מוצ'קין הוסיף פעם בהתוועדות בית נוסף: "בני בני טענתכם אינה מועילה, כי על הכל מועיל תשובה". הרבי לא היה מרוצה מתוספת זו והרב מוצ'קין הסביר שזהו כיוון שבני ישראל נשארים ללא תשובה.

סְטַאוו יַא פִּיטו

נִגּוּן ר"ס בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

סטאוו יא פיטו הינו ניגון אותו לימד הרבי שליט"א בהתוועדות ליל שמחת תורה אחר ההקפות בשנת תשכ"ג. במהלך ההתוועדות שנערכה לפנות בוקר, הסביר הרבי את משמעות הניגון:

"זהו ניגון ששמעו חסידים באוקראינה מפי אנשים פשוטים וניצלוהו לעבודת השם . . ניגון זה היו רגילים לשיר בזמני שמחה וכן בשמחת תורה". בהמשך הסביר הרבי איך שאדם שמגיע לשמחת תורה אחרי העבודה של חודש אלול והנה הוא רואה שעדיין חסרים לו בכמה עניינים בעבודת ה', לא נותר לו ברירה אלא לקחת קצת "לחיים".. הניגון אומר שיש לדעת ("טרעבא זנאטי") איך לקחת את היין המשכר ("יאק גולאטי") ואיך לנצל את היין המשכר שזה יביא לידי פועל ("יאק ברעכאטי").

סְטַאוו יַא פִּיטו אוו פְּיַאטְנִיצו (סוּבָּאטו),
עָמַדְתִּי לִשְׁתּוֹת בְּיוֹם שִׁשִּׁי (שַׁבָּת),

אוו פְּיַאטְנִיצו (סוּבָּאטו).
בְּיוֹם שִׁשִּׁי (שַׁבָּת),

פְּרַאפָּאוו יַא, יַא פְּרַאפָּאוו
וּבַשְּׁתִיָּה הִפְסַדְתִּי, הִפְסַדְתִּי בַּשְּׁתִיָּה

סְוַואיו טָעלִיצו (רָאבָּאטו).
אֶת עֶגְלָתִי (עֲבוֹדָתִי).

טְרָעבַּא טְרָעבַּא זְנַאטִי יַאק גוּלַיאטִי,
יֵשׁ צֹרֶךְ לָדַעַת כֵּיצַד לְבַלּוֹת,

טְרָעבַּא טְרָעבַּא זְנַאטִי יאַק בְּרָעכַאטִי.
וְיֵשׁ צֹרֶךְ לָדַעַת כֵּיצַד לְשׁוֹחֵחַ;

אוֹי חָשְׁבוֹן צָדָק אָטְדָאוָוואַטִי,
אוֹי! חָשְׁבוֹן צֶדֶק נִצְטָרֵךְ לָתֵת

פָּערָעד פַּאנָאם כַּאזַיאינָאם אָטְוָועטְשַׁאטִי.
וְיִהְיֶה עָלֵינוּ לְהִצְטַדֵּק בִּפְנֵי הַפָּרִיץ.

אַ מִי פְּיָעם, דַּא פְּיָעם דַּא מִי גוּלַאיָעם.
הָבָה אֵפוֹא נִשְׁתֶּה וְנִשְׁתֶּה וְגַם נְבַלֶּה.

אוּן מִיר טְרִינְקָען יַיִן אַזוֹי וְוִי מַיִם
יַיִן נִשְׁתֶּה כַּמַּיִם,

אוּן מִיר זָאגָן אַלָע צוּזַאמָען לְחַיִים
יַחַד נֹאמַר לְחַיִּים,

"וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם".
"וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם".

אַדִּיר הוּא בָּעֶלְיוֹנִים

נִגּוּן ק"ו בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

ניגון זה מושר בלשון הקודש ובתרגום לאידיש, והתוכן שלו מביע את הרעיון היסודי בחסידות של אחדות השם.

הפעם היחידה הידועה שניגנו ניגון זה בהתוועדות עם הרבי, הייתה בהתוועדות י"ב-י"ג תמוז תשכ"ג.

(לניגון זה שתי גרסאות, גירסתו המוכרת של הרב דוד הורביץ וגירסה נוספת השונה לחלוטין מהגירסה הידועה, של הרב חיים צבי קוניקוב).

אַדִּיר הוּא בָּעֶלְיוֹנִים,	אַ שְׁטַארְקָער בִּיסְטוּ פּוּן אוֹיבְּן,
בָּחוּר הוּא בַּתַּחְתּוֹנִים	אַן אוֹיסְדֶערְווײלְטָער בִּיסְטוּ פּוּן אוּנְטֶן
בָּעֶלְיוֹנִים, בַּתַּחְתּוֹנִים,	אוּן פּוּן אוֹיבְּן אוּן פּוּן אוּנְטֶן
כּוּלָּם מוֹדִים וּמַאֲמִינִים	אַלֶּע לוֹיבְּן, אַלֶּע גְּלוֹיבְּן
כִּי הַוַּיי"ה אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד	אַז דוּ בִּיסְט אַיינֶער, אוּן חוּץ דִּיר נִיטָא קֵיינֶער.

נִגּוּן אַךְ לֵאלֹקִים

נִגּוּן ק' בְּסֵפֶר הַנִּגּוּנִים

אך לאלוקים הינו ניגון שמצא חן אצל אדמו"ר הריי"צ והיו שרים אותו בעיקר בתחילת כל התוועדות של יום טוב ויומא דפגרא.

בספר הניגונים נכתב על ניגון זה: "תנועות ניגון זה משמשות כעין גשר המעביר את האדם מגשמיותו וחילונותו לאוירה מעולה וסביבה של קדושה. מבבא לבבא מתגבר הרגש, שמפשיר הכפור והגלידה ומחמם הנשמה בגעגועים של מעלה".

"אַךְ לֵאלֹקִים, דּוֹמִי נַפְשִׁי, כִּי מִמֶּנּוּ תִּקְוָתִי. אַךְ הוּא צוּרִי וְיִשׁוּעָתִי, מִשְׂגַּבִּי לֹא אֶמּוֹט".

(תהלים סח, ו-ז)

לזכות

תלמידי התלמוד תורה ובני משפחותיהם

חברי הצוות החינוכי, חברי הקהילה

וכל התומכים והמסייעים

יהי רצון

שיזכו לרוות רוב נחת חסידותי מהילדים 'חיילי צבאות השם',

ויזכו לעמוד בשורה הראשונה בקבלת פני משיח צדקנו ולומר

'ראו גידולים שגידלנו'

